

ЧОКАНСКА ХРОНИКА

CSÓKAI KRÓNIKA

БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧОКА
год. VII број 58. август 2013.

www.coka.rs
бесплатни примерак — ingyenes példány

CSÓKA KÖZSÉG KÖZLÖNYE
VII. évf. 58. szám 2013. augusztus

Обележен празник чоканске општине Сећање на дан када је престала да хара колера

На дан Свете Ане по грегоријанском календару и Сабора светог архангела Гаврила, по јулијанском, 26. јула 1831. године, умрла је последња од 135 жртава оријенталне колере која је тада харала Чоком. Хроничари су забележили да је међу умрлима било 92 Чокана римокатоличке вере и 43 православне и да су сви сахрањени у заједничку гробницу на римокатоличком гробљу. Тај дан, за који су преци данашњих Чокана сматрали да је божја почаст и казна заслужена због својих грехова, заветовали су се да ће га увек обележавати.

— Почетком овог века, 2001. године је одлучено да се 26. јули прогласи за Дан општине, а заговорници идеје у образложењу су навели да је то дан страдања оба народа која заједно живе у слози и миру. Чокански православни храм посвећен Сабору светог архангела Гаврила обележава тога дана своју славу, а римокатолички посвећен Светом Тројству, Дан Свете Ане — објашњава председница СО Чока Мирјана Марјанов. Тако је било и ове, 182. године после највеће трагедије њених житеља. Обележавање Дана Чоке започело је 25. јула, полагањем венца на спомен-обележје заједничке гробнице и одржавањем Свечане седнице СО. У петак 26. јула одржана је литургија и вечерње у православној цркви и свечана миса у католичкој, а у суботу је одржано 5. традиционално такмичење у справљању „Чоканског котлића“ уз концерт тамбурашког оркестра.

Н. Колунџија



Помен жртвама оријенталне колере
Az emlékereszt megkoszorúzása

Ајандэк а танулоќнак

Koszorúzás, a képviselő-testület ünnepi díszülése és gazdag művelődési program Csóka napján

Csóka község napja július 26-a, Szent Anna napja. Egy nappal korábban, július 25-én az önkormányzat tisztségviselői számos polgár jelenlétében megkoszorúzták a katolikus temetőben felállított emlékeresztet. A távoli 1831-es évben ezen a napon hunyt el Csókán a sok áldozatot követelő kolerajárvány utolsó betege. A vészt túlélő csókaiak fogadalmat tettek, hogy minden évben megemlékeznek erről a sorsfordító napról.

A koszorúzást követően a színházban gazdag művelődési program kíséretében a képviselő-testület ünnepi díszülésen emlékezett meg a község napjáról. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Kovács Gábor, Magyarország szabadkai főkonzulátusának konzulja, Juhász Attila tartományi művelődési segédtitkár, Valadimir Ilić, az Észak-Bánáti Körzet vezetője, Dragan Jović, a nagyikindai rendőrpáncsnokság osztályvezetője, a szomszédos községek előljárói, a csókai egyházközösségek valamint Bordány, Decs, Deta és Sokobanja testvértelepülések képviselői.

Az ünnep vezérszónoka Balázs Ferenc polgármester községnapján köszöntőjében kiemelte, hogy:

— A napjainkat jellemző nehéz gazdasági helyzet községünkben is érezteti hatását. A körülményekhez képest az önkormányzatnak sikerült viszonylagos stabil pénzügyi helyzetet teremtenie. A község területrendezési alapidokumentumainak kidolgozásához köztársasági és tartományi eszközöket biztosítottunk, ezek a dokumentumok képezik a közeljövő infrastrukturális befektetések alapjait.

Az általános iskola felújítására közel 20 millió dinárt fordítottunk, három oktatási intézmény új személygépkocsit kapott, és közel százezer eurót fektettünk be a kommunális közvállalat gépparkjának a felújításába. Az iskoláskor előtti oktatási intézményben energia-megtakarítást jelentő beruházásokat eszközöltünk, külön figyelmet fordítva az intézmény kihelyezett tagozataira. Az egészségügyi ellátás feltételein is sikerült javítani, egészségház-felújítások és felszerelés-beszerzések voltak. Több mezőgazdasági infrastruktúrát érintő pályázatunk is támogatást nyert, dűlőutakat, sárrázókat és csatornákat újítottunk fel. Több olyan beruházást hajtottunk végre, amelyek közvetve szolgálják a mezőgazdaság érdekeit, finanszíroztuk a talajminta-elemzéseket, a jégvédelmi rakéták beszerzését, és aktiváltuk a mezőőrszolgálatot.

A szociális szférában több elkezdett projektum pénzelését az önkormányzat vette át közel tízmillió dinár értékben. Az eltelt egy évben a kisebb-nagyobb sikerek mellett számos nehézséggel kellett megküzdeni, és népszerűtlen intézkedések meghozatalára is szükség volt — mondta többek között Balázs Ferenc, aki külön megköszönte a Magyarország szabadkai főkonzulátusának együttműködő készségét, igyekezetét a gyorsított honosítási eljárások ügyintézésé terén.

A képviselő-testület ünnepi díszülése után az ünnepelő közönséget a község művelődési egyesületeinek szőlistái, szavaló, táncosai és kórusai szórakoztatták. Majd a polgármester és Mirjana Marjanov a kkt elnöke pénzjutalmakat adott át a község legeredményesebb, Vuk-diplomás nyolcadikos diákjainak. Elismerést kapott: Bojana Karić, Nataša Došev, Kovács Stefánia, Szabó Márta, Gubi Norbert, Sipos Igor, Kocsmár Réka, Csipak Noémi, Cára Kyra, Bezdán Emília, Strbac Péter, Stefan Todorović, Jovan Vilovski, Popov Ramóna, Luka Bagavac, Dragoslav Nadrljanski és Ivana Milovanović.

Július 26-án folytatódott a községnapján rendezvények, liturgiát tartottak a pravoszláv templomban, majd vecsernyét. A Szentháromság római katolikus templomban Szent Anna napján hálaadó szentmise volt. Nagy érdeklődés mellett tartották meg az V. Csókai Bográcsfesztivál elnevezésű fűzőversenyt is.

GJ

Из свечаног говора председника општине Чока Балаж Ференца

Делимо судбину целог друштва

На свечаној седници Скупштине општине Чока, присутне одборнике и госте поздравила је председница СО Мирјана Марјанов, а свечани говор на српском и мађарском језику одржао је председник општине Балаж Ференц (на слици). Он је на почетку истакао да су општи услови и промене које су у протеклом периоду биле актуелне и присутне на ширем подручју, имали непосредан утицај и на нашу средину и општину.



— И поред тешке економске ситуације, обезбеђења је једна стабилност у финансирању свих потреба општине Чока, што даје сигурност за све кориснике буџета, као и одређена улагања у инфраструктуру и опрему. Буџетска средства се користе и за подршку одређеним одрживим пројектима које општина постепено преузима на себе, а за већа улагања подршка је неопходна од покрајинских и државних органа и европских фондова, — рекао је председник општине. Према његовим речима после израђених планских докумената, као што је просторни план и планови детаљне регулације насељених места, у чијем финансирању су учествовали покрајински и републички органи, створени су услови за реализацију пројеката за конкретна улагања. — Са покрајинским фондом за капитална улагања, након дужег периода, завршена је реконструкција старог дела зграде основне школе у Чоки, за шта је утрошено око 20 милиона динара. Три од пет школских и предшколских установа опремљено је новим возилима, док је за преостале две то предвиђено у наредној години. Поред тога, у предшколској установи у Чоки у склопу повећања енергетске ефикасности, замењена су врата и прозори, а у вртићу у Падеју је извршена хидроизолација зграде, — наставио је Балаж.

Говорећи о комуналном опремању и радовима, истакао је набавку специјализованог возила за одношење смећа вредног 100 хиљада евра, захваљујући чему се ова делатност може проширити и на остале месне заједнице, а кроз пројекат јавних радова обезбеђено је шест милиона динара удруживањем средстава са

Покрајинским секретаријатом за рад, запошљавање и равноправност пола. Када је у питању здравствена заштита, председник чоканске општине рекао је да су значајна средства уложена у обнову здравствених амбуланти и обезбеђивању медицинске опреме.

У пољопривреди, као најзаступљенијој привредној грани у општини Чока, урађено је више инфраструктурних пројеката везаних за атарске путеве и отресишта. Удруживањем средстава, у ове радове уложено је око 20 милиона динара. Рађене су анализе земљишта, обезбеђена противградна опрема и купљене противградне ракете, а активирана је и пољоуварска служба у свим насељима. — У оквиру социјалне заштите општина је преузела на себе финансирање службе помоћи у кући, пројекта за рад са децом ометеном у развоју, стипендирање студената са подручја општине и суделовању у трошковима превоза ђака, — саопштио је Ференц Балаж и додао. — Из општинског буџета, мимо редовне дотације за програме цивилних организација и удружења, доделиће се и додатна средства по расписаном конкурс за пројекте, као и за верске заједнице са територије општине, којима ће бити расподељено 2,1 милион динара. Када је у питању спорт, из локалног буџета финансирају се сви спортски клубови са подручја општине, а од Покрајинског секретаријата за спорт и омладину, за санацију инфраструктуре фудбалског стадиона у Чоки добијено је око 3 милиона динара. Председник општине Чока, Ференц Балаж, свој говор је завршио констатацијом да се и поред постигнутих резултата у протеклом периоду, између две свечане седнице поводом Дана Чоке, морало понекад посегнути и за непопуларним мерама. — Постојале су ситуације и моменти где су се морале донети непопуларне и тешке одлуке, али све је то саставни део управљања општином, одговорности руководства и мојој као председника општине, — завршио је свој свечани говор председник општине Чока Балаж Ференц, захваљујући се гостима што су се одазвали позиву да присуствују обележавању Дана општине и пожелевши им да се угодно осећају у нашој средини.

Н. Колунџија

Како заштитити пољопривреднике и усева

Као и у другим општинама, тако су и код нас пољопривредници у тешком положају. Не само што су изложени непосредном утицају владиних прописаних или још непрописаних мера, него зависе и од ђуди временских прилика. У циљу олакшања положаја пољопривредника, први човек Локалне самоуправе, Балаж Ференц је за приоритет поставио превентивне мере заштите усева. Ове године је из противградних станица са територије наше општине испалено 30 противградних ракета.

Противградни системи су од веома великог значаја не само за пољопривреду, већ и за свакодневни живот грађана. Помоћу њих се спречавају катастрофе настале тучом града, али, наравно, само у случају да противградне станице располажу довољним бројем



Председник општине Балаж Ференц у противградној станици
Balázs Ferenc községi elnök a csókai jégelövőállomáson

ракета. Осам противградних станица наше општине са шеснаест испљивача ракета дежура свакодневно 24 часа, не би ли спречили евентуалну штету. На основу прогнозе Радарске станице у Бајши, ове године је већа вероватноћа града, те је Локална самоуправа чоканске општине обезбедила противградне ракете. Поред тога, обезбеђен је и за ове циљеве израђен уређај помоћу којег се несметано одржава контакт са Радарском станицом у Бајши, одакле стижу инструкције и координате потребне за испљивање ракета. Човекова вечита жеља је да управља временским приликама. Један од начина је разбијање градних облака, на шта се веома делотворно може утицати. У сваком случају је основно да се испљују вештачки кристали леда који разбијају град, тако да он уситњен или чак отопљен пада на земљу.

H.X.

Megvédeni a mezőgazdaságot, a termelőket!

Községünkben is nehéz helyzetben vannak azok, akik mezőgazdasággal foglalkoznak. Ki vannak téve a mindenkori kormány által meghozott (és meg nem hozott) intézkedések hatásainak, emellett az időjárás viszontagságainak is. A helyzetük megkönnyítése érdekében Balázs Ferenc, az önkormányzat első embere az előrelátható károk megelőzését tűzte ki célul. Az idei évben eddig 30 jégoszlató rakétát lőttek ki a községünk területén lévő jégelövő állomásokon.

Nemcsak a mezőgazdaságban, de a mindennapi életben is sokat jelentenek a jégvédelmi rendszerek. Segítségükkel megelőzhetőek a jég okozta katasztrófák, persze csak abban az esetben, ha megfelelő számú rakétával rendelkeznek az állomások. Községünk területén nyolc jégvédelmi állomás összesen tizenhat jégelövője teljesít napi huszonnégy órában ügyeletet, hogy a nyári időszakban szükség esetén megelőzzék a szilárd csapadék okozta károkat. A bajsai radarállomás előrejelzései alapján az idei évben gyakoribb a jégeső valószínűsége, ezért Csóka község önkormányzata jégoszlató rakétákat biztosított a jégvédelmi központnak, valamint minden jégelövő állomásnak új, erre a célra kifejlesztett elemet, amelynek segítségével több napon át tudják zavartalanul tartani a kapcsolatot a bajsai radarállomással, mivel onnan kapják az instrukciókat és a rakéták kilövéséhez szükséges koordinátákat. Az időjárás befolyásolása régi vágya az emberiségnek. Az időjárás-módosítási formák közül a jégoszlatás folyamatába hatékonyan be lehet avatkozni. A jégeső elleni védekezés alapja minden esetben ugyanaz: mesterséges jégkristályok felhőbe juttatása, hogy a nagyméretű jég szemeket apróbbakra zúzza, így a csapadék a földre már eső vagy apró jég szem formájában érkezik.

H.N.

Потписани уговори о финансирању пројеката За НВО и верске заједнице 3,8 милиона динара

ЧОКА – Уговоре о финансирању пројеката НВО и верских заједница са подручја општине Чока потписао је председник општине Чока Балаж Ференц са представницима 39 НВО и ауторима десетак пројеката верских заједница.



Представници верских заједница
на свечаном потписивању уговора

– Надам се да ће нови начин расподеле средстава, кроз јавни конкурс, за разлику од досадашњег, дати могућност већем броју НВО да дођу до новца неопходног за реализацију њихових пројеката и да ће се и у будуће поступак доделе ових дотацијских средстава радити на овај начин, кроз јавни конкурс, – изјавио је Балаж Ференц. Он каже да се мало каснило са расподелом, због спровођења процедуре. Наиме, требало је донети правилник о расподели средстава, формирати комисије за спровођење конкурса и сачекати одлуку Општинског већа, да би се потписали уговори. Од 48 НВО организација и удружења грађана, 39 је успешно конкурисало и доделиће им средства. Вредност пројеката са којима се конкурисало износи око 11 милиона динара, а од општине је тражено 5,1 милион динара. Нажалост, наша средства су ограничена на прошлогодишњи ниво и износе свега 1,7 милиона динара, што је и расподељено. Када су у питању верске организације, поступак доделе средстава је спроведен на исти начин. Све верске организације са подручја општине су поднеле пројекте, чија је укупна вредност 4,7 милиона динара. Буџетом је било предвиђено 2,1 милион и то је додељено верским заједницама, – саопштио је председник чоканске општине, пожељевши представницима НВО и верских заједница пуно успеха и среће у реализацији ових пројеката.

H. Колунџија

Уместо „заслужним грађанима“ награде за одличне ученике



Награђени ученици

Већ више година заредом, уместо награда за „заслужне“ грађане Чоке, на свечаној седници која се одржава поводом Дана Чоке, награде се додељују најбољим свршеним основцима чоканских школа. Тако је било и на овогодишњој свечаној седници, којој су поред одборника и представника локалне власти присуствовали и многобројни гости из околних и братских општина из земље, Мађарске и Румуније. Награде су додељене носиоцима „Вукове дипломе“ из ОШ „Јован Поповић“ у Чоки Луки Багавац, Јовану Вилковском, Ивани Миловановић, Рамони Попов, Стефану Тодоровићу, Петру Штрпцу, Бездан Емилији, Цара Кири, Чипак Номи, Кочмар Реки и Драгославу Надрљанском. Из ОШ „Др Тихомир Остојић“ награђен је Игор Шипош, а из ОШ „Серво Михаљ“ у Падеју Губи Норберт, Сабо Марта, Ковач Стефаниа, Бојана Карић и Наташа Милошев. Ваучере од по 5.000 динара уручили су им председник општине Чока Ференц Балаж и председница СО Чока Мирјана Марјанов.

H. Колунџија

Алаи́ртáк а пројектек финанси́роза́сáро́л шóлó сзэрзòдéсéкет 3,8 milliо́ динáр а нем кóрмáнзàти сзэрзэтекекнек éс вáллáси кóззöсзéгекекнек

Balázs Ferenc, Csóka község elnöke 39 nem kormányzati szervezet képviselőjével és a vallási közösségek tízegynéhány projektjének benyújtójával aláírta a projektek pénzügyi támogatásáról szóló szerződést.

– Az eddigi gyakorlattól eltérően, a pénzeszközöket ezentúl nyilvános pályázat útján fogjuk szétosztani. Remélem, így több nem kormányzati szervezet kap lehetőséget, hogy projektjeik megvalósításához pénzhez jusson – jelentette ki Balázs Ferenc. Hozzátette, hogy az elosztás idén kissé később, ugyanis el kellett fogadni az eszközök elosztásáról szóló szabályzatot, meg kellett alakítani a pályázatokat levezető bizottságokat, várni kellett a Községi Tanács döntésére, csak ezek után kerülhetett sor a szerződések aláírására.



A nem kormányzati szervezetek képviselői
a szerződések ünnepélyes aláírásán

– A 48 nem kormányzati szervezet és polgárok csoportja pályázata közül 39 volt sikeres. A projektek összértéke 11 millió dinár, a községtől 5,1 milliót kértek. Sajnos, nekünk csak 1,7 millió dinárunk volt erre a célra, ezt mind szétosztottuk. A vallási közösségek összesen 4,7 milliót kértek, a költségvetésünkben erre 2,1 millió volt előlátva. Ezt az összeget a rendelkezésükre bocsátottuk – mondta Balázs Ferenc, és minden pályázónak sok sikert kívánt projektjeik megvalósításához.

N. Kolundžija

Плаше се за своје куће

Грађани Црне Баре против сеизмичких испитивања

Сеизмичка испитивања ради откривања нафте и гаса на територији општине Чока, која су започела у Црној Бари, уплашила су житеље овог села, јер сматрају да ће радне машине које се користе за испитивања и изазивају вибрације, порушити њихове старе куће. На седници Савета месне заједнице одлучили су да не дозволе да се испитивања обаве у селу, а за помоћ су се обратили покрајинским институцијама и органима. Горица Мандић, директорка Дирекције за геолошка истраживања НИС-а, одговара да као друштвено одговорна фирма, која се преко четири деценије бави оваквим истраживањима, не угрожавају имовину грађана и да су вибрације које се изазивају приликом истраживања слабије од оних које изазивају шлепери и тешка теретна возила која пролазе улицама. – На састанку представника Месних заједница на чијим територијама ће се вршити сеизмичка испитивања са представницима наручиоца НИС-а и извођачима радова, мађарском компанијом АГС, који је организован у општини Чока, били смо информисани да ће се истраживања радити у атару и није се помињао рад у насељеним местима, о чему смо информисали мештане, због евентуалних штета на усевима у атару, – изјавила је Александра Раичевић, председ-



Александра Раичевић
Aleksandra Raičević

ница Савета МЗ Црна Бара. Она каже да су јој се 20. јула јављали мештани питајући је шта се догађа, јер по селу иду лица која сликају приватне куће истражујући да ли на њима има пукотина или не, говорећи да ће се истраживања радити у селу. Грађани су били узнемирени и покренута је грађанска иницијатива да се ови послови у насељеном месту обуставе. Савет МЗ је одржао хитну седницу којој су присуствовали и грађани и представници извођача радова. Саопшти-

Сликање уплашило мештане

Горица Мандић каже да су ангажовани грађевински стручњаци за испитивање стања објеката, који сачињавају записнике и фотографишу објекте како би се на завршетку радова могле евидентирати евентуална оштећења, тврдећи да се не улази ни у један приватни посед без претходне писмене сагласности власника.

– Међутим, то је уплашило мештане, јер су питали због чега сликају куће, ако вибрације неће проузроковати оштећења – каже Александра Раичевић.

ли су нам да ће се радити и у селу и да не знају због чега нам то није речено. Због потенцијалне опасности, узимајући у обзир старост већине кућа у селу, од којих су неке старе преко 100 година, а изграђене су од земљаног набоја и старе водоводне мреже, једногласно смо донели одлуку да не одобравамо истраживања овом методом у Црној Бари, насељу Банатски Моноштор и оближњим салашима. Обратили смо се за помоћ Покрајинском секретаријату за енергетику и минералне сировине, али још нисмо добили писмени одговор, већ усмено обећање извођача радова да се испитивања неће изводити у селу, одакле су и склонили већ постављене каблове, – каже Александра Раичевић.

– Нисмо обавештени да је дошло до оштећења грађевинских објеката приликом извођења ових радова, иако смо радове окончали на територији многих општина. Уколико мештани Црне Баре одлуче да НИС не може да уђе у њихово село и не може да сними и врши истраживања која су од општег интереса, онда нека то буде одлука председнице и мештана Црне Баре, – рекла је Горица Мандић, директорка Дирекције за геолошка истраживања НИС-а. Према њеним речима свако истраживање се не ради без претходне испитаног стања грађевинских објеката. – У обавези смо да приликом истраживања извршимо безбедносно одстојање. У случају да закључимо да неки објект не може да издржи вибрације, те тачке се прескачу и не раде се. Наравно да НИС-у, као друштвено одговорној компанији, није пало на памет да врши било какву врсту истраживања која ће довести до тога да објекти и породичне куће буду угрожени. Након измерних осцилација, односно начина на који можемо да радимо, ми ту врсту истраживања, ту операцију извршимо и немамо никаквих проблема нити примедба. Штетне вибрације које изазивају наше радне машине су мање него када кроз улицу прође велики теретни камион. Приватна својина је неприкосновена и уколико грађани МЗ Црна Бара не желе да се врше испитивања, НИС те радове ту неће изводити, – категорична је Горица Мандић. Она додаје да се радови на истраживању минералних сировина, нафте и гаса, као стратешких сировина, врше са одобрењем ресорног министарства и изводе се у складу са законом о рударству и геолошким истраживањима, за шта се поседују сва потребна одобрења. – Ако неко неприкосновено штити своју имовину и каже да не можете поставити уређаје у његову улицу или башту, ми то нећемо урадити, као што нећемо ни на улици поставити вибро тачке поред објеката који су угрожени, већ само у оним тачкама за које смо измерили да вибрације неће угрозити објекат.

Н. Колунџија

Фéлтíк а хáзaикaт

Фекететó лaкoсáгa eллeнзи a сeизмíкyс вíзгáлaтoкaт

Csóka község területén kőolaj és földgázlelőhelyek felkutatása céljából szeizmológiai vizsgálatokat végeznek. Ezeket a méréseket Feketetőn is megkezdtek, és ez a faluban nem kis ijedséget okozott. A lakosság ugyanis attól fél, hogy a vizsgálatok során keltett rezgések romba dönthetik régi házaikat. A helyi közösség tanácsának ülésén elhatározták, hogy nem engedik meg a munkálatok végzését a faluban, és ez úgy-



Црна Бара – Не дају машинама да уђу у село
Фекететó – не енегедíк бе а геéпекет а фaлубa

ben a tartományi illetékesektől kérték segítséget. Gorica Mandić, a Szerbiai Kőolajipari Vállalat (NIS) geológiai vizsgálatokat végző részlegének igazgatója kijelentette, hogy a vállalat, amely több mint 40 éve végez ilyen méréseket, soha nem veszélyeztette a polgárok vagyonát, és az általuk keltett rezgések enyhébbek, mint amiket az utcákon elhaladó teherautók okoznak.



Горица Мандић
Gorica Mandić

– Az érintett helyi közösségek, a NIS és a kivitelező magyarországi vállalat, a Geofizikai Szolgáltató Kft. (GES) képviselőinek megbeszélésén úgy ér-

A fotózás megijesztette a helybelieket

Gorica Mandić elmondta, hogy a NIS építészeti szakembereket alkalmaz, akik lefényképezik az épületeket, és jegyzőkönyvben rögzítik azok állapotát. Ez azért történik, hogy a szeizmológiai vizsgálatok során esetlegesen jelentkező károsodások mértékét később meg tudják állapítani. Hangsúlyozta, hogy magánterületen csak a tulajdonos írásos engedélyével dolgoznak.

– A helybelieket ez a vizsgálódás megijesztette. Azt kérdezik, miért kell fényképezni, ha a rezgések biztosan nem okoznak semmilyen kárt – mondja Aleksandra Raičević.

tesítették minket, hogy a vizsgálatokat csak a falu határában végzik – mondja Aleksandra Raičević, Feketető helyi közösség tanácsának elnöke. – Erről értesítettük a helybelieket, a termőföldjeiken jelentkező esetleges károk miatt. Július 20-án azzal kerestek fel a polgárok, hogy ismeretlen személyek fényképezik a házaikat, nézik, hogy vannak-e rajtuk repedések, és azt állítják, hogy a faluban is lesznek mérések. A lakosok nyugtalanodni kezdtek, és kezdeményezték, hogy lakott területen állítsák le ezeket a munkálatokat. Sűrűn összehívtunk egy gyűlést, amelyen a kivitelezők is megjelentek, és közölték, hogy terveikben szerepel a munka a faluban is. A falubeliek szerint a rezgések veszélyeztethetik a lakóházakat (melyek igen öregek, van köztük 100 évnél idősebb is, vert falúak) és a vízvezetékhalózatot is, amely szintén régi. Ezért úgy határoztunk, hogy nem engedélyezzük ezeket a méréseket Feketetőn, Kanizsamonostoron és a környékbeli tanyákon. A tartományi energetikai titkársághoz fordultunk, de írásbeli választ még nem kaptunk, ám a kivitelezők megígérték, hogy a faluban nem dolgoznak, és felszedték a korábban lerakott kábeleket – folytatja Aleksandra Raičević.

– Sok község területén végeztünk ilyen kutatásokat, de sehonnan nem kaptunk olyan értesítést, hogy kárt okoztunk volna az épületekben. Azt, hogy a NIS a faluban közérdekű és sokak szempontjából is fontos vizsgálatokat végezzen, Feketető lakossága és a helyi közösség tanácsa elnökének közös döntésével akadályozhatják meg – jelentette ki Gorica Mandić. – Munkánk megkezdése előtt mindig ellenőrizzük a környékbeli épületek állapotát. Betartjuk az előírt távolságokat is. Ha megállapítjuk, hogy egyes pontokon gondot okozhatna a rezgés, akkor ott nem mérünk. A NIS ezeket a munkákat felelősségteljesen végzi, nem veszélyezteti a családi házakat és egyéb épületeket. Munkánk során eddig ilyen panasszal nem találkoztunk. Munkagépeink nem okoznak akkora rezgést, mint az utcán elhaladó nagyobb teherautó. A magántulajdon sérthetetlen, ha tehát Feketető lakossága ellenzi ezeket a munkálatokat, akkor ezeket a NIS nem fogja elvégezni – állítja határozottan Gorica Mandić. Hozzáteszi, hogy ezeket a kutatásokat az illetékes minisztérium jóváhagyásával és a bányászati és geológiai kutatásokra vonatkozó előírások betartásával végzik. – De ha valaki ellenzi, hogy utcájában vagy kertjében mérjünk, akkor mi azt nem tesszük, ahogyan az általunk veszélyesnek ítélt helyeken sem. Csak ott dolgozunk, ahol a rezgések semmilyen kárt nem okozhatnak.

N. Kolundžija

Одржана ванредна седница СО Чока

Одређено место за постављање пречистача вода у Остојућеву

Од свог оснивања Скупштина општине Чока је 12. јула 2013.године одржала прву ванредну седницу.Замолрили смо председницу Скупштине општине Мирјану Марјанов да нам објасни разлоге сазивања ванредне седнице.

– Због законских рокова, који су нас пожуривали, морали смо одржати ванредну седницу, на којој смо расправљали о три тачке дневног реда и донели одлуке. Донета је одлука о усклађивању законских прописа планског уређења пет чокањских насеља Врбице, Црне Баре, Банатског Моноштора, Јазова и Санада. Скупштина је одобрила планско уређење места за постављање пречистача отпадних вода у Остојућеву.Пошто је директору Јавног предузећа за грађевинско земљиште Борису Илићу истекао мандат, Скупштина је одредила да он и даље врши ову дужност до истека расписаног конкурса и постављања новог директора – изјавила је Мирјана Марјанов након ванредне седнице Скупштине општине.

Ј.Г.

Кíжелóлтéк а тíзсaсeнтмíклóсí вíзтíсзтíтó хeлýт

Мeгбízott ígazgató а Csóka városépítési közvállalat élén

A csókai községi képviselő-testület tavalyi megalakulása óta július 12-én tartott első ízben rendkívüli ülést. **Mirjana Marjanovot**, a kkt elnökét arra kértük, mondja el, hogy mi indokolta a rendkívüli testületi ülés összehívását.

– Mindössze három napirendi pontot vitattunk meg. A megszületett döntések meghozatalát a törvényes határidők betartása tette szükségessé, ami megmagyarázza azt is, miért kellett rendkívüli ülést tartani. Határozatot hoztunk Csóka község területrendezési tervében szereplő öt település, Egyházaskér, Feketető, Kanizsamonostor, Hódegyháza és Szanád rendezési tervének a törvényes előírásokkal való összehangolásáról. A testület jóváhagyta a Tiszaszentmiklósi tervezett majdani szennyvíztisztító helyének részletes területrendezési tervét. A városépítési közvállalat igazgatójának **Boris Ilićnek** lejárt a mandátuma, ezért a kkt megbízta, hogy a pozíció betöltésére kiírt pályázat és a jelentkezők elbírálásának befejezéséig végezze tovább a munkáját – foglalta össze Mirjana Marjanov a kkt rendkívüli ülésének határozatait.

GJ

Радно лето у школи

У Основној школи „Јован Поповић“ у Чоки влада рад-на атмосфера, иако је летњи распуст увелико у току. Све је у знаку припрема за наредну школску 2013/2014. годину. Врши се преостали део посла око санације грејања у школи. Мењају се цеви и сла-вине у једном делу зграде. Обезбеђен је нови школски намештај за учионице у ре-нованом делу школе.

Сви послови се врше у циљу пријатнијег боравка њених ученика, наставника, особља и квалитетнијег учешћа у наставним активностима.

Не толико лепа тема тиче се поправних испита. Наиме, ученицима који нису успели да постигну позитиван успех организује се припремна настава током августа месеца, како би се припремили за полагање. Међутим, може се рећи да је континуирано праћење успеха ученика током читаве школске године од стране одељењског старешине, наставника, педагога и психолога резултирало малим бројем таквих ученика.

Основна школа „Јован Поповић“ је конкурисала и добила пројекат „Активан распуст“ Покрајинског секретаријата за спорт и омладину. Пројекат је намењен финансирању васпитно-образовних установа са седиштем у АП Војводини ради реализације пројеката намењених ученицима основних и средњих школа током летњег распуста. Пројекти су усмерени ка реализацији различитих спортских садржаја као вид промоције здравог начина живота, неговања поште-не игре и културе навијања. Такође, пројекти подржавају област позоришта, филма, фотографије, заштите живот-не средине, музике и многих других. Предвиђене активности замишљене су у оквиру радионица, семинара, тре-нинга, концерата, пројекција филмова и представа.

Јелена В.

Munkával telt a nyári szünet az iskolában

Javában tart még a nyári szünető a csókai Jovan Popović Általános Iskolában, a szorgos munkás kezek azonban nem pihennek. Mindez a 2013/2014-es iskolaévre való felkészülés jegyében történik. Az iskolában a fűtés szanálása után megmaradt munkálatokat végzik. Az épület egyik részében cserélik a csöveket és a csapokat. Emellett az iskola felújított részében elhelyezkedő osztályokba új bútorzatot biztosítottak. Mindezeket a munkálatokat annak érdekében végzik, hogy a tanulók, tanárok és a személyzet minél kellemesebben érezze magát e helyiségekben, ugyanakkor minőségesebben tudjon részt venni azokban a tevékenységekben, amelyek az oktatáshoz kapcsolódnak.

Ennél lehangelőbb téma az iskolában a pótvizsgák kérdése. Ugyanis azoknak a tanulóknak, akik az elmúlt iskolaévben nem tudtak átmenő osztályzatot elérni, augusztusban megszervezik a felkészítő előadásokat a pótvizsgáztatásra. Elmondhatjuk, hogy az egész iskolaévben az osztályfőnökök, a tanárok, a pedagógus és a pszichológus folyamatosan kísérték a tanulók eredményeit, így kevés a pótvizsgázó diákok száma.

A Jovan Popović Általános Iskola pályázott és megnyerte a Tartományi Sport- és Ifjúsági Titkárság Aktív szünetidő projektumát. A projektum a Vajdaság területén működő oktató-nevelő intézmények pénzfelhasználására irányul, és az általános- és középiskolásoknak a nyári szünetidő idejére előlátott projektumainak megvalósítására szolgál. A projektumok különféle sportrendezvények megvalósítását szorgalmazzák, ezen kívül az egészséges életmódot, a sport területén a tisztességes játékokat és a szurkolási kultúrát hivatott bemutatni. Ugyanakkor a projektumok támogatják a színházművészetet, a filmművészetet, fényképészetet, környezetvédelmet, zeneművészetet és számos egyéb területet. Az előlátott aktivitások műhelymunkák, szaktanácskozások, képzések, koncertek, filmvetítések és színi előadások formájában vannak elképzelve.

Jelena V.

Sport, játék, barátkozás

Egy hétig Padén táboroztak a helybeli és a csanádpalotai diákok az IPA projektum keretein belül az EU és az önkormányzat támogatásával

A padéi általános iskola udvarán vasárnap bontották le a színes sátrakat, amelyekben közel félszáz gyerek lakott egy héten keresztül. A Padé-Csanádpalota a művelődésfejlesztés közös útján elnevezésű 2,2 millió dinár költségvetésű IPA projektum keretében szerveztek egyhetes táborozást a két falu általános iskolás diákjai számára. A játékkal, vetélkedőkkel, sporttal együtt eltöltött napokban a helybeli és a vendéggyerekek jobban megismerték egymás szokásait, kultúráját, új barátságok szövődtek, és kellemes emlék maradt minden résztvevő számára a táborozás.



A padéi tábor népes csapata

A sportfoglalkozásokat **Árok Attila**, a futballban harminc éve tevékeny sportoló és sportmunkás vezette: – Csapatokat állítottunk össze, amelyek asztaliteniszben, kosárlabdában, lánbteniszben és kisfociban mérték össze erejüket és tudásukat. A legeredményesebb csoportok érmeiket és serleget is kaptak. Az iskola kézilabdapályáján esténként nyári futballtorna zajlik, amelyet sok szurkoló kísér, ez is tetszett a gyerekeknek.

A csanádpalotai **Kriván Adrián Sándor** hetedikes diák elmondta, hogy tanáruk **Bodzás István** szervezte be őt is a táborba: – Lábtenisz és fociverseny volt, ami különösen tetszett, mivel lábteniszben első helyet szereztem, fociban meg másodikok lettünk, amiért még serleget is kaptunk, lesz mivel dicsekedni otthon az iskolában. Amikor már túl nagy a hőség a betonpályán, bemegyünk az iskolába, ahol pikádózunk és társas játékokat játszunk.

Tóth Norbert ugyancsak csanádpalotai tanuló, a makói gimnázium első tanulója, a magyar történelmet szereti: – Az iskola konyháján étkezünk, Júlia néni főztje nagyon ízletes, meg bőséges is, jól el vagyunk látva. A kötelező versenyfoglalkozások mellett szabad időben sokat beszélgetünk, megismerkedtünk Padával és környékével.

A csanádpalotai **Veréb Vivien** lány létére szereti a focit és kosárlabdát, kedveli a horgászatot is. A lányok szabadidejükben legszívesebben beszélgetnek, tracs-csolnak és kártyáznak.

Lénárd Anikó hetedikes padéi tanuló: – Kedvelem a röplabdát, a helybeli röplabdaklub edzéseit is látogatom, sajnos nyáron nincsenek edzések, ezért is jött jól a sok sporttal fűszerezett nyári tábor. Jó a társaság,

mindig sokáig fennmaradunk este, ami miatt meg is szóltak már bennünket a tanárok, de társaságban gyorsan repül az idő.

Gulyás Valentina kitűnő tanuló, hetedikbe indul, otthon sokat segít, főzni is tud: – A legjobb a táborozásban, hogy máris sok új ismerősöm van. Szeretek fényképezni, a képeket azután felrakjuk a netre. Jól szórakozunk a tábor napjaiban.

A szervezők részéről **Gulyás Tündét** kértük meg, foglalja össze röviden, mivel is foglalkoznak a táborban: – A hétfőn kezdődött táborba 10-14 éves gyerekeket hívtunk meg, akiket az



Köszönettel tartozunk az általános iskolának, hogy rendelkezésünkre bocsátotta a sportpályákat, a konyhát és az ebédlőt, eredetileg ugyanis a vadászotthonnál szerettük volna felállítani a sátortábor-t, de problémák merültek fel a helyszínnel kapcsolat-ba, ezért jobb megoldásnak bizonyult az iskola.

A reggelit követően tíz órától egy óráig tartottuk a foglalkozásokat, délutánonként szabad foglalkozások és kirándulások vannak a programban. A falu szélén meglátogattuk a kisállatkerttel is rendelkező Sövényházi-tanyát. A vihar miatt elmaradt a fürdés a Tiszán, de átruccantunk Adára is, ahol több a látnivaló – mondta Tünde.

Padé és Csanádpalota évek óta szerteágazó testvértelepülési kapcsolatokat ápol. A vasárnap véget ért tábor az egész éven át folyó közös IPA projektum része. Amint azt **Stana Gyömbér** a padéi helyi közösség tanácselnöke elmondta: – Csanádpalota vezetői megkerestek bennünket, hogy a szerb-magyar határon átnyúló IPA együttműködési program keretében állítsunk össze egy közös projektumot, amely a Csanádpalota-Padé a művelődésfejlesztés közös útján elnevezést kapta. Az első rendezvényünk a húsvéti ünnepekörhöz kapcsolódott, és többek között a Keszég Károly Emléknap is a program része volt. A diákok nyári tábor után szeptemberben gasztronómia napokat tartunk, sporthorgászverseny és nemzetközi vadásztalálkozó is lesz. Csanádpalotára is ellátogatunk a falu ünnepe alkalmából. A sokrétű és színes programot Padé önréből nem tudta volna pénzelni, ezért hálásak vagyunk és köszönettel tartozunk az önkormányzatnak, hogy a projektum önrészét előteremtette számunkra – mondta a tanácselnökasszony.

GJ

Малишани доби́ли ново игралиште

Поводом 12. августа, Међународног дана младих, Јавно предузеће – Дирекција за изградњу општине Чока и волонтери „Хелп центра“ приредили су дружење за наше најмлађе суграђане на новом игралишту у старом парку.

Због учесталог вандализма и уништавања дечијег игралишта у старом парку у Чоки, Завод за заштиту природе је прихватио молбу Дирекције за изградњу општине Чока да се игралиште измести на другу локацију. Одабрана је локација на улазу у парк, између каштиља и ватрогасног дома. На основу пројекта обнове и ревитализације старог парка повађена су стара и оболела стабла, а истим пројектом је предвиђена и садња нових стабала, па ће парк добити лепши изглед и здравију флору.

«Јавно предузеће Дирекције за изградњу општине Чока управља јавним површинама и по одлуци СО Чока задужено је за управљање старим парком. Проблем са којим се сусрећемо је одржавање игралишта на територији целе општине. Имали смо неколико случајева уништавања та за најмлађе. Морамо заједнички да радимо на томе дашких најмлађих суграђана и да онима који су чинили штету енергије у интересу заједнице. Планирамо да до краја ове нове клупе, расвету и јавну чесму» – рекао је Борис Или општине Чока.

Поводом изградње новог игралишта, председник општине Чока Балаж Ференц је рекао: „Мислим да је постојање једног оваквог игралишта неопходно нашој општини. Верујем да је ово из безбедносних разлога добра локација и апелујем на грађане да дају допринос очувању игралишта. Надам се да ће у будућности бити још више деце која ће се играти на њему.”

D.J.

Új játszóteret kaptak a kicsinyek



Radosni mališani na novom igralištu
Boldog apróságok az új játszótéren

Együttessen azon kell dolgoznunk, hogy legkisebbjeink gyermekkorát boldogabbá tegyük, a rongálóknak pedig lehetőséget kell adnunk, hogy felesleges energiájukat a közösséget szolgáló jövedelmekre fordítsák. Terveink szerint év végéig felállítunk még néhány játékszer, új padokat, világítást és vízcsapot is szerelünk fel – mondta Boris Ilíc, az Építkezési Igazgatóság közvélemény-igazgatója.

Az új játszótér átadásán Balázs Ferenc, Csóka község polgármestere kiemelte:
 – Szerintem községünkben nagy szükség van egy ilyen játszótérre. Hiszem, hogy biztonsági szempontból is jó helyre lett építve, és kérek minden polgárt, hogy közösen övjük meg azt. Remélem, hogy a jövőben több gyerek születik, így egyre többen játszanak majd itt.

D. J.

D. J.

Камп деце из Мађарске и Србије у Падеју финансира ЕУ

Највише воле ручак Јулије нени и да стражаре

У оквиру пројекта који се финансира из ИПА програма прекограничне сарадње Мађарска – Србија, „Чанадпалота – Падеј, на заједничком путу у развоју културе“, вредног 2,2 милиона динара, у ова два брата места из Мађарске и Србије, у дворишту Основне школе „Серво Михаљ“ у Падеју подигнут је камп са тридесетак шатора. У њему борави педесетак девојчица и дечака школског узраста из Мађарске и Србије, који се упознају са културним тековинама и актуелним културним збивањима у њиховим селима. Склапањем нових познанстава и дружењем кроз спортска



Најукуснији оброк из казана Јулије нени

надметања и „играма без граница“, учесници кампа упознају се и са околином Падеја и његовим знаменитостима. Према изјавама кампера, све је одлично, а највише им се допадају оброци које им спрема куварница Јулија Смиљански у школској трпезарији. Децацима импонује и обавезно стражарење у ноћним сатима, када се на сваких сат и по смењују, чувајући миран сан онима који спавају. – Играмо фудбал, кошарку, стони и ножни тенис, а увече су на реду кизови и игре без граница. Познајем пуно другара из Мађарске, а из села се знамо од раније. Били смо у мају код њих у Чанадпалоти, где смо се већ упознали – говори Атанасије Терзин, свршени ученик шестог разреда ОШ „Серво Михаљ“ из Падеја. Адриан Криван, његов вршњак из Чанадпалоте, каже да је први пут у Србији и први пут кампује. – Свиђа ми се живот у кампу, а посебно укусни оброци које припрема Јулија нени у школској трпезарији. За кратко време сам стекао пуно пријатеља – каже Адриан. Слично говори и Јакуш Гергељ, ученик седмог разреда из мађарског града Чанадпалота. – Највише волим ноћу да стражарим и чувам камп од непожељних док моји другари спавају, – говори Јакуш који воли ноћне разговоре са вршњацима из Србије док су на стражи. Николет Чемер из Падеја завршила је 6. разред и први пут је на камповању. – Волим кизове који се организују, дружење и све у кампу. Волела бих да одем и у Чанадпалоту и упознам место

одакле су дошли наши вршњаци – истиче Николет. Иштван Јакоб из Чанадпалоте ће на јесен да крене у 7. разред. Каже да је први пут у Падеју. Одушевљен је кампом, спортским теренима и другарима из Србије, а највише воли да стражари ноћу. Сигурно ћу поново доћи у Падеј, а волео бих да их угостим и у мом месту, – презадовољан је Иштван, који шатор дели са Гергеом Флаумом. – Седми пут кампујем, али ово је нешто посебно, јер су у кампу све моји вршњаци са којима брзо склапам пријатељства. Свиђају ми се оброци, спортска такмичења и да стражарим – говори Герге Флаум из Чанадпалоте. Председница Савета Месне заједнице Падеј Стана Ђембер каже да се камп организује у оквиру пројекта културне сарадње братских места Падеја и Чанадпалоте из Мађарске, чији је градоначелник Шандор Ковач, такође, посетио децу у кампу. – Цео пројекат, који се реализује током 2013. године у оба места низом културних манифестација и програма, вредан је 2,2 милиона динара, а сам камп 380 хиљада. Овај новац наше село не би могло да обезбеди без помоћи Локалне самоуправе, што она свесрдно чини. Основни циљ је културна сарадња, размена културних тековина и успостављање чвршћих веза између житеља наших места, – каже Стана Ђембер. Председник општине Чока Ференц Балаж је приликом обиласка кампа изјавио да се тренутно у општини реализују два ИПА пројекта из области културне и спортске сарадње Чокана са градовима из Мађарске, а да Локална самоуправа у оба случаја учествује у њиховом предфинансирању.

Пројекат траје целу годину

Марија Барта из Падеја, менаџер пројекта, објашњава да се он реализује целе године, са наизменичним културним догађањима у једном и другом месту. – У Падеју смо до сада обележили верске празнике и обичаје који се том приликом негују, затим манифестације у оквиру Дана села, сећања на истакнутог новинара из Падеја Кароља Кесега, а после кампа предстоје нам турнир у малом фудбалу, Гастро дани, сусрети ловаца и позоришне представе. Сличне програме организују и у нашем партнерском и братском селу Чанадпалоти у Мађарској, – каже Марија Барта.

– Чињеница је да за реализацију ових пројеката ни Падеј ни Кошаркашки клуб „Чока“, који реализује други пројекат, немају властитих средстава. Оценили смо да су оба врло корисна за младе и учествујемо у обезбеђивању трошкова у њиховој реализацији, јер према правилима финансијер пројекта „Европска унија“, средства додељује тек након реализације пројекта, – објашњава Балаж.

Н. Колунџија

Falunap Hódegyházán

A hódegyházi falunapot az idén is augusztus első vasárnapján szervezték meg, amely a motorosok, a fiákeresek és a lovasok felvonulásával kezdődött. A felvonulók már a reggeli órákban a falu bejáratánál gyülekeztek, majd fél kilenckor elindultak a település központjába, ahol már érkeztek a szakácsok az I. Nemzetközi Halászléfőző Versenyre.

A huszonegy benevezett csapat versengett, akik különböző helyekről (a községbelieken kívül) érkeztek: Palicsról, Zentagunarasról, Kikindáról és Nagycsanádról. A halászléveket háromtagú bizottság bírálta el, melynek elnöke Ősz Szabó Imre, a Magyar Fehér Asztal lovagja, a tagok pedig Bihacszy László Hódmezővásárhelyről és Pakai István Kanizsáról.

A főzőverseny ideje alatt a látogatókat változatos programok várták. A kispályás foci mellett kötélhúzásban és szkanderezésben is összemérhették



A győztes csapatok

A romániai és szerbiai bányási magyarok II. találkozója



erejüket az arra vállalkozók. Ez alatt a gyereksarokban ügyességi játékokkal várták a legkisebbeket. A gyerekek körében az idén is népszerűnek bizonyult a lovaglás, mindig akadt vállalkozó, aki tett egy kört lóháton. A hőség ellenére is nagy volt a forgalom a piacon frissen sült tepertőkóstoló körül. A nap közepén tartották meg a II. romániai és szerbiai bányási magyarok találkozóját a plébánián, amit ünnepi szentmise követett. Az eredményhirdetésre fél háromkor került sor, ahol először a helyi közösség elnöke, Nagy Emil megköszönte a támogatóknak a hozzájárulást, köztük Csóka község önkormányzatának és a Művelődési és Oktatási

A disznópaprikásra várva



fociban legjobbnak a csókai Legendák csapata bizonyult, őket követték a Huligánok csapata Hódegyházáról, majd pedig a Spanok csapata Padérol. Kötélhúzásban harmadik Farok Béla, második a Csóka, míg az első a Csóka Kommunális Közvállalat csapata lett.

Az eredményhirdetés után a szervezők minden látogatót meghívtak ebédre, így nem okozott gondot kiporciózni a kétszáz kilogramm húsból készült disznópaprikást. A nap végén, több mint tíz év után ismét Hódegyházán vendégszerepelt a Művelődési és Oktatási Központnak köszönhetően a Tanyaszínház vándortársulata, akik az Ilija próféta című darabot mutatták be a népes közönségnek. A nagy sikert aratott előadás után az esti utcából vette kezdetét, ahol a Csókai cimborák együttes szórakoztatta a vendégeket.

H.N.



Népszerű volt a lovaglás

Központnak. Ezután a legszebb sátrak alatt főzőknek osztották ki az ajándékokat. Köztük volt a csókai Árok pékség, a hódegyházi Árvácska, a zentagunarasági Hagyományápolók és

Редован сусрет председника месних заједница

Сусрети председника месних заједница одржавају се сваког месеца. Састанак 22. јула 2013. године је одржан у просторијама Месне заједнице Остојићево. На састанку је као гост присуствовао Корманш Ласло, директор Културно-образовног центра, да би присутне информисао о манифестацијама које се припремају поводом Дана општине Чока, о раду КОЦ-а и плановима за будућност. Други део седнице протекао је у анализи актуелних питања о обрачуна изборних комисија, односно анализи рада недавно покренуте пољоучварске службе.

Повереник за месне заједнице Тертеи Јанош следећу седницу предвиђа за септембар, која ће бити одржана у Санаду. На дневном реду ће бити теме везане за здравство, а др Леваи Ибоја, директорка установе, ће одговорити на постављена питања.

Х.Н.



Саветовање у Остојићеву
Танаскозас Тизасентмиклошон

Rendszeresen találkoznak a helyi közösségek elnökei

A helyi közösségek elnökei havi rendszerességgel találkoznak. Ezúttal július 22-én a tizsaszentmiklósi helyi közösség adott otthont a tanácskozásnak, ahol a meghívott vendég Kormányos László, a Művelődési és Oktatási Központ igazgatója volt. Vitaindítójában a község napja alkalmából szervezett rendezvényeket ismertette, majd az intézmény működéséről és a jövőbeli

tervekről egyeztetett a jelenlévőkkel. Az ülés második részében az aktuális kérdések között a választási bizottságok elszámolásai kerültek napirendre, valamint a nemrégiben újraszerveződött mezővárosi szolgálat munkájának a véleményezése.

A következő ülést a helyi közösségekkel megbízott tanácsos Törtei János szeptemberre tervezi, amelynek házigazdája a szanádi helyi közösség lesz. Ott az egészségügyvel kapcsolatos témák kerülnek megvitatásra. A meghívott vendég dr. Lévai Ibolya, az egészségház igazgatónöje fog majd válaszolni a felmerülő kérdésekre.

H.N.

Ünnepi szentmisére harangoztak Kanizsamonostoron

A Szent Illés tiszteletére emelt kicsiny templomot július 21-én hívők sokasága népesítette be az ünnepi szentmisén. Ilyenkor, a búcsúra, hazatérnek az egykori falubeliek, meglátogatják az itt élő rokonokat, ismerősöket, barátokat. Ahogyan azt Jean-Pierre Montcassen mondja: „Semmi kétség, mégiscsak ott a legjobb, ahol régtől fogva ismerik az embert, ahol természetes íze van az életnek.” Márpedig ezen a bányási kis településen már idejekorán készülődni kezdenek az ünnepre, kicsinostíjják házaikat és udvaraikat, várják a hazatérőket. A faluba érve ezen a napon már pontosan látszik, melyik háznak vannak még lakói, mert azok előtt járművek sorakoznak, zeneszó szűrődik ki, és finom illatok csalogatják a betérőt a konyhák irányába.

A kultúrház udvara és környéke megtelik étellel, fiatalosággal már a búcsú előtti napon. A környékbeli településekről, Feketetőről, Egyházaskéréről, Csókáról, Zentáról, Tizsaszentmiklósról éppúgy érkeznek motorosok, mint Vajdaság távolabbi részeitől, Becséről és Muzslyáról. „Negyedik alkalommal szerveztük meg a motoros találkozót, amelyre az idén negyvenen érkeztek járműveikkel, akiket ebédre vártunk. Árok Roland főzött ízletes özpörköltet, amelyet a feketetői vadászok és a szervezésben részt vevő fiatalok biztosítottak” – nyilatkozta a főszervezők egyike, Német Attila. Az esti vígasságra érkezőkkel együtt a fiatalok száma százra gyarapodott, tudtuk meg, akik hajnalig benépesítették az egyébként csendes kis falucska utcáit.

H.N.

Ловачки дом украс села

A falu ékessége



Угодан ловачки дом и његова околина
A hangulatos vadászotthon és környéke

Управа Ловачког удружења „Срндаћ“ из Врбице улаже велики труд да околину ловачког дома, који је са разлогом на добром гласу, редовно улепшава и уређује. Пракса указује на то да се током година овај њихов план заиста остварује. Ловачки дом користе мештани за разне манифестације као и гости из околних места, који повремено организују туристичке излете на овом угодном салашу. Председник ловачког удружења из Врбице Тири Тибор је рекао да су чланови, који током године редовно учествују на радним акцијама, овог пролећа посадили 30 зимзелених садница. Почетком јула су започели уређење украсног језера промера 10м дужине и 3м ширине. Радови се приводе крају. Према плану би, уз помоћ уграђеног система водопада и посађених биљака, требало да успе и запаћење појединих врста украсних риба.

Аз егхазаскери Ђзбак вадасзеге-сүлет vezetősége azon igyekszik, hogy a méltán népszerű vadászotthon környékét folyamatosan szépítse. A gyakorlat azt mutatja, hogy ez a törekvésük az évek előrehaladtával mindinkább megvalósul. Ennek nem csupán a vadászok a hasznélvezői, mert a falu lakói éppúgy használják a különböző rendezvények alkalmával, mint a környező településekről érkezők, akik időnként egy-egy kirándulást tesznek a hangulatos tanyán. Türi Tibor az egyházaskéri vadászegyesület elnöke elmondta, hogy az idén tavasszal 30 örökzöld facsemetét ültettek az egyesület tagjai, akik az év folyamán adódó munkaakciókon rendszeresen részt vesznek. Június elején elkezdtek a 10 méter hosszú és 3 méter széles díszto kialakítását, amelynek lassan a végéhez közelednek. A tervek szerint a beépített vízesési rendszernek köszönhetően, lehetővé válik majd különféle díszhalak betelepítése is a vízi növények mellett.

H.N.

Кување рибље чорбе у Црној Бари



У Црној Бари је дана 6.7.2013. године одржано такмичење у кувању рибље чорбе. Организатори кувања Удружење омладине „Младост“ су такмичарима обезбедили рибу и огрев, док је свака екипа донела котлић и зачине. Котизација је била бесплатна. Такмичари су се окупили око 17 часова код Дома културе, а кување је почело у 18 часова. На такмичењу је учествовало 10 трочланих екипа. Учесници су углавном били мештани, али су дошле и екипе из Чоке, Сенте, Банатског Моноштора и Подлокања. Кување је прошло у одличној атмосфери која је одавала утисак да су учесници више дошли због дружења него због такмичења. Проглашавање победника је било у 20 часова. Прво место је освојила екипа Вање Воргића из Чоке, друго место је припало екипи Маша Антала из Црне Баре, док је треће место освојила екипа Данила Чонића, такође из Црне Баре. Најбољи су добили дипломе и захвалнице. После свечане доделе диплома уследила је дегустација рибљих чорби. Учесници су се дружили до поноћи уз добру музику. Организатори кувања су задовољни, јер су се млади окупили у великом броју, те се надају да ће и следеће године бити могућности да се организује сличан догађај.

Ана Кермеци

Menedék a nyári hőség elől

Feketető, Kanizsamonostor, Egyházaskér, Podlokány, Oroszlámos és még néhány környező település lakosai a nyári hőség elől a Kanizsamonostor melletti Homokos nevű fürdőhelyen keresnek menedéket. Idén ezt a fürdőhelyet a turizmai Turinka Kft támogatásával rendbe hozták. Ez a vállalat jelen van Feketetőn és Egyházaskéren, és igen jól együttműködik a feketetői helyi közösséggel.

– Ez alkalommal is szeretnénk köszönetet mondani a Turinka vállalat igazgatójának és dolgozóinak, akik már több alkalommal is ellenszolgáltatás nélkül segítettek akcióinkat, ezzel is bizonyítva szociális érzékenységüket, és elkötelezettségüket a környezet iránt, ahol tevékenykednek. A fürdőhely rendezéséhez nagyban hozzájárult Kocsis József is – mondta a feketetői helyi közösség elnöke, Aleksandra Raičević.

A helyi közösség a közeljövőben munkaakciót szervez, amikor is összegyűjtik a szemetet, levágják a fűvet és a nádat, hogy a fürdőhely még kellemesebb legyen.

T. Ardala

Спас од летњих врућина

Мештани Црне Баре, Банатског Моноштора, Врбице, Подлокања, Банатског Аранђелова и других околних места спас од летњих врућина проналазе на локалном купалишту у близини Банатског Моноштора познатом као Пескара. Пескара је ове године уређена захваљујући Д.О.О. „Турина“ из Турије, које послује на територији Црне Баре и Врбице и са којом Месна заједница Црна Бара има одличну сарадњу. „Користимо ову прилику да се захвалимо директору и свим запосленима Д.О.О. „Турике“, који су у више наврата бесплатно пружали подршку у активностима месне заједнице и тиме показали висок степен друштвене одговорности према социјалном окружењу где послују. Велики допринос уређењу овог купалишта дао је и Кочиш Јожеф“, изјавила је Александра Раичевић, председница Месне заједнице Црна Бара.

Такође, у наредном периоду се планира организовање акције прикупљања смећа као и кошења траве и трске како би ово купалиште било што пријатније за посетиоце.

T. Ardala



Csak a jó takarmánytól tejel a tehén

A padéi Sövényházi László a házi állatok mellett sok érdekes díszmadarat és egyéb állatot is tart

A tavalyi rendkívül aszályos esztendő hatása, a kevés és gyöngye minőségű takarmány kihatott az idei évre is, a tejtermelés jelentős mértékben visszaesett a padéi Sövényházi farmon.

– Sajnos a tejtermelésünk a felére esett vissza, ami egyenes következménye a minőségtelen takarmánynak. Az idei tavasz is hideg és esős volt, a szénákat időben lekasztuk ugyan, de két hétig verte az eső. Megázott a lucerna, megázott a fűszéna is, bebáláztuk ugyan, de rossz minőségű.

Ötven fejőstehenet tartok, egyszerre általában 40-45 tehenet tudunk fejni az ellések miatt. Ennyi tehen – normális takarmányozás mellett – napi 800 liter tejet ad. A takarmányinséges tavalyi évben a napi tejhozam leesett 560 literre átlagban, az idén pedig még gyöngébb a tejhozam, már a félezer litert sem érjük el, az átag 480 liter körül mozog. Tavaly a kukorica is rosszul, néhol sehogy sem termett, a kilónkénti ára elérte a 30 dinárt.

Ugyanez volt a helyzet a lucernával is, nem sikerült bekészíteni elegendő és jó minőségű szálas takarmányt. Naponta 60-70 bála hereszénát fogyasztanak el a jószágok.

Saját és bérelt földeken meg tudnánk természetzeni a jószág számára szükséges takarmányt. Tudnánk, ha nem szólna közbe újra és újra az egyre szélsőségesebb időjárás. A kukorica mellett évente 30 vagon répaszeletet, 5-6 vagon apróbúzá, valamint 20 vagon csemegekukoricát és havonta 6-8 tonna kekszshulladékot is feleltetek az állatokkal. Szerződés van a Banini kekszgyárral, folyamatosan hozom tőlük a kislejtezett termékeket, ami a takarmánnyal összeőrölve kiváló táp a jószágok számára.

Egymillió dinárért a közelmúltban vásároltam hét törzskönyvezett előhasi üszőt, de ezek sem adnak sokkal több tejet, mint az én teheneim, amelyek már hozzá vannak szokva, hogy kijárnak a legelőre és akár 20 liter tejet is adnak naponta. A tejért 36 dinárt kaptam, amire rájön még a prémium, ami igen csak le

van maradva, mint a borralaló, hiszen még a tavalyi első negyedévi tejprémium is lóg. Mostanában kéne kapni a 2013. évi második negyedét. A felvásárló levett négy dinárt a közelmúltban az árból, majd visszaadott, úgy hogy legutóbb 35 dinárért számolták el a tejet.

Disznókat nem hizlalok, két éve még volt 60-70 darab. Jóságfelvevásárlással még foglalkozom, de már nagyon megcsappant a jószágállomány Padén is, alig tudunk összeszedni időnként egy-egy szállítmány vágni való sertést.

Szeretem a birkákat, most is van 150 birka és 40 bárány. A bárányokból adtam el 60-70-et, amelyek 35 kilósak voltak átlagban. Május elsejére 2,5 eurós árat ért el, ami már régen volt, de ha figyelembe vesszük a takarmány árát, meg a többi költséget, már nem is olyan kedvező ez az ár sem. Évek óta tartok birkákat, nem lehet egyik napról a másikra kialakítani egy jelentősebb állományt, ezt is folyamatosan kell csinálni, kampányszerűen nem



Sövényházi László új szerzeményei, a pónilovak társaságában
Ласло Шеვენхази са пони коњима

lehet jószágot tartani – mondta a Sövényházi László, akinek a háziállatokon kívül sok más kedvence is van, igazi kis állatkertet tart fenn sok érdekes hazai és egzotikus állatfajjal. A díszmadaraktól, papagájoktól és struccoktól a dāmvdig sok-sok látnivaló van a farmon, amely mindig sok érdeklődőt, kíváncsi gyereket vonz. Az iskolások kiránduláskor útba ejtik a Sövényházi farmot, ahol mindig akad sok látnivaló és még lovagolni is lehet. Sok lova legel a padéi pusztán, és vagy két tucat pónit is megcsodálhatnak az odalátogatók.

GJ

Добра храна – добро млеко

Шевенхази Ласло из Падеја поред домаћих животиња држи и друге животиње и украсне птице

Лањска суша и сточна храна лошег квалитета значајно су утицали на пад производње млека на фарми Шевенхази.

– Производња млека се, нажалост, преполовила, што је директна последица лошег квалитета сточне хране. Пролеће је ове године било хладно и кишовито. Иако смо на време покосили сено, две недеље је стајало на киши. Држим

педесет крава музара, 40 до 45 су за мужу. Од овог броја бих, уз правилну исхрану, добијао дневно око 800 литара млека. Због неквалитетне хране принос млека је прошле године пао на 560, а ове на око 480 литара дневно. Моја стока дневно поједе 60-70 бала детелине, 30 вагона репиних отпадака, 5-6 вагона ситног жита, 20 вагона кукуруза шећерца и месечно 6-8 тона отпадног кекса. Имам уговор са фабриком кекса „Банини“, одакле редовно доносим отпадне производе које мешам са сточном храном. За млеко добијам 36 динара, на шта иде још и премија, али исплата касни. Још ни за први квартал прошле године нисам добио, а камоли за први и други квартал 2013. године. Последњи пут сам за млеко добио 35 динара. Откупом стоке се још увек бавим, иако се сточни фонд у Падеју знатно смањило. Једва да је могуће са времена на време сакупити по неку испоруку свиња.

Волим да држим и овце. Сада имам 150 комада и 40 јагањаца, а познато је да није могуће од данас до сутра оформити стадо. Стока се не може кампањски држати – изјавио је Ласло Шевенхази, који поред домаћих животиња има још и прави мали зоолошки врт са домаћим и егзотичним врстама. Почев од украсних птица, папагаја и нојева, до јелена и других животиња које увек маме радознале и децу. Школске екскурзије увек сврте на Шевенхази фарму, где свашта могу видети. Чак се може и јахати, јер у падејској пусти пасе двадесетак Шевенхазијевих понија и других коња.

J.G.

Против ватре са старом опремом

Возило падејских добровољних ватрогасаца служи већ 56 година
– недостатак опреме надокнађују ентузијазмом

Добровољно ватрогасно друштво у Падеју је званично основано 1932. године. Према речима старих сељана, још много раније је гашење ватре у селу било организовано. То доказују ватрогасне кочије и кола са цистерном стари више од једног века, изложени у дворишту ватрогасне станице. Комароми Ласло, командир ДВД, нам је објаснио да су старе кочије, на којима се вода ручно пумпала, обновљене, офарбане и изложене. Уколико би се на њима замениле заптивне гуме, могле би се и данас користити.

– Скромни падејски ватрогасци се, и поред застареле опреме, никада нису осрамотили, када су се морали хватати у коштац са ватреном стихијом и спасавајући људска добра, зграде и стоку. Дешавало се да нас на Бадње вече, враћајући се са мисе, алармирају да негде гори нечија кућа. Брзом и адекватном акцијом смо увек успевали да зауставимо пламен.

У случају већег проблема, са којим нисмо у стању сами да се изборимо, зовемо професионалне ватрогасце из Чоке. Од када је изграђен мост на Тиси, временски смо ближи Ади. Уколико би се указала потреба, добили би и из Аде ватрогасну помоћ. Са ађанским ватрогасцима већ годинама негујемо веома добре односе. Много падејских добровољних ватрогасаца је полагало ватрогасне испите у Ади. Прошлогодишње дуге суше и високе температуре су веома погодиле пољским пожарима. На многим местима је паљена осушена трава и коров на насипима, што нам је проузроковало много додатног рада. На срећу, ове године је боља ситуација.

Није било потребе за већим акцијама, али јаво никада не спава.

Што се тиче опреме ДВД-а, не можемо се похвалити. Имамо једно ТАМ ватрогасно возило старо више од пола века (1957.). Већ одавно је зрело за пензију, када бисмо имали чиме да га заменимо. Међутим, већ 56 година нас верно служи. Његове мане се надокнађују ентузијазмом и искуством



Старо ТАМ ватрогасно возило још увек из прве пали
Az öreg TAM tűzoltókocsi még ma is egyből beindul

добровољаца. Недавно смо из Немачке, од једног нашег земљака, добили ватрогасне секире и појасеве. Међутим, још много тога би нам било потребно – рекао је вечити оптимиста, ватрогасни командир Комароми Ласло.

J.F.

Régi felszereléssel is megküzdének a lángokkal

A padéi önkéntesek tűzoltókocsija már 56 éve szolgálja a falut
– a felszerelés hiányosságait lelkesedéssel igyekeznek pótolni

A padéi Önkéntes Tűzoltó Egyesület (ÖTE) hivatalosan 1932-ben alakult meg, de az idős falusiak elbeszélése alapján, már jóval korábban is szervezett volt a faluban a tűzoltás, amit a tűzoltótisztület székhelyén, az udvaron kiállított legalább százestendős lóvontatású egykori tűzoltókocsi és lajtos kocsija bizonyít. **Komáromi László**, az ÖTE parancsnoka arról számolt be lapunknak, hogy a lehetőségekhez mérten felújítják, átfestik és közszemlére teszik az egykori tűzoltókocsit, amelyen még kézi erővel kellett pumpázni a vizet. Ha kicsirelnék a pumpa tömítőgumijait, akár ma is használni lehetne.

– A padéi tűzoltók szerény, már-már elavult felszerelésük ellenére sohasem vallottak szegységet, amikor fel kellett venni a küzdelmet a piros kakassal, és menteni kellett az emberi javakat, az épületeket, a háziállatokat. Megtörtént, hogy szenteste, az éjféli miséről hazafelé igyekezve riasztottak bennünket, hogy ég az egyik ház. A gyors és időben történő beavatkozásnak köszönhetően sikerült megfékezni a lángokat.

Abban az esetben, ha nagyobb a baj, és önerőből nem tudunk szembeszállni a veszedelemmel, hívjuk a csókai hivatásos tűzoltókat.

Amióta elkészült a Tisza-híd, közelebb kerülünk Adához, legalább is időben. Ha szükség mutatkozna rá, akár Adáról is tudnánk segítséget kapni a tűzoltáshoz. Az adai tűzoltósággal évek óta gyümölcsöző kapcsolatokat ápolunk, igen jó az együttműködés. Mintegy tucatnyi padéi önkéntes tűzoltó végezte el az altiszt vizsgát Adán.

Tavaly a hosszan tartó, tavasztól ősziig elhúzódó aszály, és a magas hőmérsékletek kedveztek a parlagtüzeknek. Sok helyen felgyújtották a száraz fűvet, gazosokat, a töltés oldalát, ami sok plusz munkát adott a számunkra. Idén szerencsére jobb a helyzet, komolyabb beavatkozásra nem volt szükség, de az ördög, azaz a tűz kakas sohasem alszik.

Ami az ÖTE felszerelését illeti, azzal már nem lehet dicsekedni. Van egy 1957-ben gyártott, tehát több mint fél évszázada szolgálatban lévő TAM tűzoltókocsink. Már régen nyugdíjba vonulhatott volna, ha lenne mivel lecserélni, de 56 év után is üzemképes, és ez a legfontosabb. A falu önerőből képtelen beszerezni új, vagy csak kevésbé használt felszerelést. A hiányosságokat az önkéntesek lelkesedése és tapasztalata pótolja. Nemrégiben egy Németországban élő vidékünkéről elszármazott személytől tűzoltóbaltákat és öveket kaptunk, de még nagyon sok minden másra is szükség lenne – mondta a mindig optimista Komáromi László tűzoltóparancsnok.

GJ

HÍR, TUDÓSÍTÁS, INTERJÚ, JEGYZET...

Tizennegyedszer is Tiszaszentmiklóson gyülekeztek az újságírótanoncok

Július elején vidám és lelkes leánycsapat vette birtokába Tiszaszentmiklóson a katolikus plébánia épületét és udvarát. A Bánati Újság 14. nyári újságíró-iskolájának résztvevői Csókáról, Törökkanizsáról, Horgosról, Zentáról, Adáról és Oromhegyesről érkeztek.

A tartalmas program **Kókai Péternek** és **Tőke Jánosnak**, a Magyar Szó újságíróinak a segítségével az információ, a hír és a tudósítás megismerésével kezdődött – el-

méletben és gyakorlatban egyaránt – majd **Máriás Endre**, a Magyar Szó újságírója, valamint a Vajdaság Ma, az Újvidéki Rádió és Televízió munkatársa következett, aki az interjú készítéséről beszélt.

Tomek Viktor, a Hét Nap főszerkesztője, hetilapunk olvasására buzdította a fiatalokat, **Szalai Attilával** viszont azt próbálták kideríteni, milyen a jó sajtófotó és miért fontos az illusztráció, illetve a karikatúra. **Klemm József**, az Újvidéki Rádió igazgatója az újságírói műfajok királynőjének tartott riportról érkezett.

Az öt nap alatt minden diáknak el kellett készítenie egy-egy interjút és jegyzetet, amelyeket piros ceruzával felfegyverkezve **Kaszás Angéla**, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet lektora olvasott el és mutatott rá a helyesírási, nyelvhelyességi, mondatszerkesztési hibákra.

A zentai Bolyai Filmműhely tanárai, **Horváth Mihály** és **Póth Imre** operatőr-rendező, **Megyeri Gábor** informatikai mérnök, valamint **Orosz Kinga** és **Szakály László** tanulók az idén is

válogatást mutattak be a csoport legsikeresebb alkotásaiból. A portré-, dokumentum- és animációs filmeket az újságíró-iskola hallgatóival elemezték.

A jelenlévők két új kiadvánnyal, **Tóth Lívia** Varázspálca nélkül és **Gergely József** Madárnaptár című könyvével is megismerkedtek, miközben az utóbbi bemutatója jó alkalom volt arra, hogy a természetfotózás is szóba kerüljön. És ez még nem minden! A rendkívül gazdag összeállításban a felsoroltak mellett helyet kapott a zentai KEX Egyesület Csak egy kis pánik? című előadása. Ezen kívül az újságíró tanoncoknak kirándulni is volt idejük. Az Anita hajó fedélzetéről két órán át csodálhatták a Tisza szépségeit, majd a Zentai csata Emlék Kilátó kedvéért megmászták a Városháza tornyát is.

A Magyar Nemzeti Tanács által kiemelt ifjúsági rendezvénné nyilvánított esemény házigazdája tizennegyedszer is a Tiszaszentmiklós Magyar Kultúrkör volt. (Tha)



Szent Anna napja Tiszaszentmiklóson

„Anna asszony már hüvös, ne játsz vele!”

A helybeli kultúregyesületben nem rendhagyó módon emlékeztek meg Szent Anna napjáról. Dienes Brigitta és Csizmadia B. Benitta óvónők vezetésével az óvodásoknak és a kisiskolásoknak igyekeztek átadni eleink hagyatékát, a jeles nap régi szokásait, a jellemző szimbólumok és hiedelmek megismertetésével.

Az állatvilág legkisebb fajával is megismerkedhettek a gyerekek, a hangyákkal és legyekkel, mert az „Annák kötényükben hordják a bogarakat, s ahol nyitva találják az ajtót, ablakot, beöntenek a bogarakat...” – tartja a népszokás.

Vallási oldalról megközelítve a Jakab-féle ősevangélium elbeszélése alapján is felvilágosítást kaptak a gyerekek arról, miért könyörgött Joákim az Úrhoz, és miért bújdosott a pusztában.

Izgalmas animációt is láthattak a résztvevők, amely érdekesen tükrözte a legendát a Szent Anna tó keletkezéséről. Ezen kívül a népszokások, őseink hajviselete, bajuszviselete régi fényképek alapján volt azonosítható. Vastag Csilla óvó néni úgy fonta be a lányok haját, mint ahogyan annak idején a hajadonok hordták. A kisfiúk pedig kackiás bajuszt kaptak az orruk alá, amit nagy örömmel viseltek a délután folyamán. Több kéz-

műves foglalkozáson keresztül igyekeztek az előadók átadni mindazt a tudást és tapasztalatot, amit a múltból hagytak ránk nagyapáink és nagyanyáink.

A délután folyamán a gyerekek népi játékokat játszottak és koszorút is készíthettek.



A jelenlévő kislányok között akadt Anna nevezetű, akit felköszöntöttünk. Más ügyességi játékokra is sort kerítettek a szervezők, mint pl. a sasozás, klikkerezés, karikadobálás, diótörés...stb.

Varázslatos hangulatot keltett a nemrég megalakult Sóvirág táncsoport, akik somogyi botos táncot adtak elő, amit vidám tánc háza követett és szerény estebéd.

Köszönjük a Tiszaszentmiklós Magyar Kultúrkör és a csókai Öröm Óvoda támogatását.

Kép és szöveg: Dienes Brigitta

Банатски Моноштор сваког јула

ПОНОВО ОЖИВИ

Неговатељи фолклора, народних песама и игара КУД „Мора Ференц” из Чоке се већ 15 година окупљају на камповању у дворишту Дома културе у центру малог села Банатски Моноштор. Ове године се на недељу дана окупило 110 деце и 30 кореографа. Село оживи када се чује музика – речи су 86-годишњег Пожар Фриђеша (на слици). Он се тих дана присећа своје младости и заједно са осталим мештанима очекује наредну годину, јер парола кампа гласи „Надамо се да ћете и идуће године доћи код нас”.

X.H.



Júliusban felpozsdul az élet Kanizsamonostoron

15 éve annak, hogy először népesítetették be a falucska a csókai Móra Ferenc Magyar Művelődési Egyesület néptáncbátorának lakói. A tábor népszerűsége a néphagyomány őrzőinek körében azóta is töretlen, kiváltképpen a táncolni, zenélni, énekelni szeretők számára. Az idén 110 gyerek és 30 oktató vette birtokába a település központjában lévő kultúrotthon, annak udvarát és környékét. Az már bizonyos, hogy a táborlakók mozgalmas hetet töltenek el az egyébként békés kis faluban. Ennek kapcsán kérdeztem a 86 éves Pozsár Frigyes (képünkön), aki Monostor központjában lakik, és közvetlen közlelől válik részesévé a sűrű-gés-forgásnak.

„A falubeliek nagyobb része alig várja a tábor, szinte felélénkül az élet. Ilyenkor sokan meglátogatják ezt a kis falut. A tábor záró gálaműsort minden évben megnézzük. Ide mindenki eljön, ez egy szép élmény nekünk.” Frigyes bácsinak vannak ismerősei a táborozók között, akik felkeresik, sőt még a házát is felajánlotta nekik, hogy rossz idő esetén, ha szükséges beköltözhetnek hozzá. Minden nap, amikor meghallja a zeneszót, kiballag a ház elé, és messziről nézi, hogyan tanulják a szebbnél szebb táncokat. A fülbemészó dallamok hallatán, visszaemlékezik fiatal éveire, mivel egykoron ő is a táncoslábú legények közé tartozott, akik minden alkalmat megragadtak, hogy a legügyesebben forgó lányokat táncba vigyék. Frigyes bácsi elmondása szerint, szomorúan nézi amikor a hét végén sátraikat bontják el a táborozók, és sorra hagyják maguk mögött a számukra oly kedves település nevét jelző táblát. „Csak remélni tudjuk, hogy jövőre újra eljőnnek hozzánk...”

H.N.

Слава храма Свети архангел Гаврило



Дан који је посвећен Светом архангелу Гаврилу, 26. јул, наша православна Црква у Чоки прославља као славу свога храма. Свети архангел Гаврило се у православном календару слави 8. априла, а 26. јула наша Црква прославља, у ствари, јављања и чуда Св. архангела кроз сву историју људскога спасења. Наиме, он је Благовесник Божији, онај који је својим јављањима кроз историју обележио многе значајне догађаје, на тај начин што је људима, Божијим угодницима, откривао многе тајне и догађаје који ће се десити.

На сам дан 26. јула служена је Литургија од 9.30 часова, уз присуство великог броја верника, председника општине и општинских функционера, као и свештеника Римокатоличке Цркве са својим верницима. Литургију су служили јереј Светолик Симулов, парох чокањски и протонамесник Драган Ђукић, парох у Остојићеву. У 16 часова је служена Вечерња служба, уз присуство великог броја верника, а за све госте је и после Литургије, као и после Вечерње службе, обезбеђено скромно послужење у просторијама Црвеног крста.

Јереј Светолик Симулов

Szívből...

Tárlatmegnyitó az ünnepségsorozat jegyében

„Vannak festők, akik a Napot sárga folttá alakítják át. És vannak mások, akik Nappá alakítanak át egy sárga foltot.”
Pablo Picasso

A Csóka község napja alakalmából szervezett programok sorából nem hiányozhatnak az itt élő és alkotó művészeink legújabb alkotásainak bemutatása. Július 24-én este 18.00 órától népes közönség előtt nyílt meg a Paleta képzőművész társulat három tagjának közös tárlata a Művelődési és Oktatási Központ színháztermének halljában.

Bugyi Lajos autodidakta portré-karikaturista és festő művészetét a közönségnek nem kellett bemutatni. A már ismert sötét alapon világos vonalak játékában kirajzolódó roskadozó tanyarészleteket, a sokat megélt bólogató gémeskutakat és a Vajdaságra jellemző tájat és motívumokat ezúttal is életre keltette a művész. A kombinált technikák alkalmazásának köszönhetően, mégis újszerű ábrázolásmódokkal találkozhattunk. Mesteri az összhatás és természetesség a kölcsönhatások a felfelé gyűrűző zongorabillentyűkön, és a hangszerek alkotta kompozíciókon. A művész képei mellett az általa festett egyedi készítésű bögréket is megtekintették az érdeklődők, melyekről a festő védjegyének számító vajdasági motívumok köszönnek vissza rájuk. Ezzel becsempészhetnénk egy kis művészetet a mindennapjainkba a reggeli kávénál, teánál...

A tárlat másik két kiállítója a decoupage technika avatott ismerői és gyakorlói, Marija Berić és Ana Tolić, akik ezúttal használati tárgyakat öltöztettek ünnepi ruhába... ez a technika egyre nagyobb teret hódít, hiszen a szalvétákon megjelenő motívumokat eleveníti meg, így a legkülönfélébb tárgyakból varázsolnak művészi alkotásokat. Gratulálunk a művészeknek, és kíváncsian várjuk a következő tárlatot!

H.N.



Művészek a tárlatmegnyitón

Уметност и креативност на делу

Изложба слика и декупаж радова

Поводом Дана Чоке у феоајеу Дома културе 24. Јула у 18 часова Удружење ликовних уметника „Палета“ из Чоке уприличило је још једну у низу занимљивих изложби. Своје слике представљао је Буђи Лајош, а вештину у декупаж техници показале су Ана Толић из Чоке и Марија Перић из Кањиже.

Програм су свечано отворили Игор Савићевић, професор ликовне уметности и Ноеми Хорват, библиотекарка у Градској библиотеци. Несвакидашња изложба и добар спој различитих техника у уметности оставили су позитиван утисак. Савићевић је назвао „Палету“ центром знања, лепоте и креативности, а чланове исте побуњеницима против времена. У надахнутом тексту на специфичан начин „доцртао“ је мотиве и теме сваког уметника понаособ. Уз помоћ његовог критичког осврта, успели смо себи речима да опишемо осећај који у нама изазивају приказана дела.

Поглед ме је водио час на слике Буђи Лајоша час на декупаж радове Ане Толић и Марије Берић. Тешко је било одупрети



Радови Ане Толић

се лепоти виђеног, а на моменте се чинило као да смо се изместили из Чоке на неко јединствено место где само уметност живи. Буђи Лајош оживео је својим бојама војвођанске мотиве оличене у старим бунарима, музичким инструментима, ђерму, старим кућама...

Вратио нас је у нека давна времена и вратио осећаје помало заборављене: „Сад боја има функцију да нагласи ритмове и дочара утисак патине и неког изворног времена у којем су слични цртежи настајали.“ (И. Савићевић)

Љубичасто, црвено, отмено и рустично, и веома практично, присутно је у свим декупаж радовима Ане Толић и Марије Берић. Fascinantno је на који начин стари предмети: канабети, старе вангле, лојанице, предмети од стакла, платна, дрвета, добијају нови изглед у рукама двеју дама. Иза предивних сувенира, украсних и романтичних предмета крије се велико умеће, али и, по речима Игора Савићевића, мукотрпан рад и до последњег слоја неизвестан. Помиње се да постоји преко 50 техника у декупажу од којих су неке веома сложене, а посебно треба нагласити чињеницу да је сваки предмет урађен у декупажу уникатан и тиме вреднији. Као опчињени дуго можете лутати светом декупажа увек откривајући нешто ново.

По мом скромном мишљењу оно што спаја ова три уметника је Банат, непресушан извор и вечита инспирација. Уз личну препоруку да посетите ову изложбу, која може да се похвали разноврсношћу и квалитетом, указујем вам и на друге радове и изложбе УЛУ „Палета“ у неком наредном периоду.

За крај цитираћу Игора, чије речи буде разне асоцијације везане за Банат, вредне Банаћане, а у овом случају могу се односити и на „Палету“ у којој се ствара из љубави: „Овде је довољно рећи само оно чувено банатско „Ч“, па да се разлете врапци са стреје, да потрчи живина по авлији, да се кера усправи на две ноге, а мачка да се нарогуши. Ми то радимо из душе, тела нашег... Ми то радимо од Срца.“

М.М.И.

Убедљив успех мушког хора „Ракоци Ференц II“

Мушки хор „Ракоци Ференц II“ из Чоке наступио је у месту Püspökladány (Мађарска) на седмом Међународном такмичењу беарских песама. На позив организатора, уз помоћ КОЦ Чока, наступили су као једини хор из Војводине. Мушки хор „Ракоци Ференц II“ је у конкуренцији од 26 ансамбала убедљиво освојио главну награду „Ifj. Vigh Sándor“. Награду, која је први пут додељена ове године, уручила је Сабо Марија (Tóthné Szabó Mária), доајен мађарске културе. Главни члан жирија је био др Јоб Арпад, познавалац мађарске народне музике. Домаћини су други дан такмичења организовали незабораван излет у „Hortobágyi“ национални парк.

Х.Н.



H.N.

Препоручујемо

ИДЕАЛНЕ КЊИГЕ ЗА ОДМОР

Како је морска грозница већ увелико у току, идеална је прилика да размислимо које би књиге биле одлично штито за вреле летње дане. С обзиром да врло често чујемо за неки нови наслов или књигу који нам се препоручују, а током године и нисмо имали времена за читање, сад је прави тренутак да прочитамо све оно што смо пропустили и што би нам пријало на одмору.

Које књиге понети на море или шта читати на плажи? Да ли ћете се поделити за тежу или лакшу литературу, на вама је да одлучите. Мој избор овога пута односи се на две књиге: „Кућна апотека за здраве“ Ефраима Кишона и „Једи, моли, воли“ од Елизабет Гилберт. Ове апсолутно различите књиге на посебан начин ће вам прићи и уживаћете читајући их.

О Кишону се већ много зна, његов бритац и интелигентан хумор као и свакодневне ситуације кроз које пролази могу нас орасположити и увести у јединствен кишоновски свет. Књига је замишљена као приручник за здраве као и за хипохондре, а право терапеутско својство је у томе што аутор својим коментарима на рачун људских слабости редовно успева да измами смешак код читалаца.

Елизабет Гилберт доноси личну и несвакидашњу причу пуну разних мудрости. Књига може бити и нека врста путописа, јер главна јунакиња у својим путованијима описује дух Италије, Индонезије и Индије. У потрази за личним идентитетом ауторка говори о депресији, опуштању, слободној вољи, молитви, уживању. Ово је узбудљива сторија о томе како некад, поред очигледних синонима за срећу, као што су дом и успешна каријера, морамо напустити све не би ли се вратили себи и пронашли срећу.

На питање: „Која је савршена књига за одмор?“ неколико наших суграђана је дало своје препоруке:

„Луј де Беријер“, „Мандолина капетана Корелија“. Препоручујем је за читање на плажи, јер прича говори о љубави, рату, пријатељству, а све то на грчком острву, дочаравајући медитерански амбијент. Иако постоји и филм, књига је непревазиђена.“ (Бранкица)

„Књигу за Марка“ Светлане Велмар Јанковић бисте свакако требали понети на одмор. Комбинација сунца и ове књиге ће вас одвести право у чудесни свет детињства српских средњовековних владара. Поред уживања које ће вам пружити, ова књига ће вас навести да размислите о томе зашто би сваки човек требало да негује дете у себи и помоћи ће вам да обновите знање из овог периода српске историје.“ (Дијана)

„Прочитајте нови роман Халеида Хосенинија „А планине одјекнуше“, роман о љубави, бризи, о одлукама, које одјекују вековима. Дивна, емотивна књига...“ (Сузана)

„Препоручила бих помало необичан роман Александре Фулер „Не идимо ноћас псима“ који говори о ниској лакој детињству у Африци. Крените на једно фантастично путовање по афричком континенту!“ (Јелена)

„Чајна ружа“ Џенифер Донели. Књижевница описује животну причу младе жене с краја 19. века. Јунакиња, пореклом из Енглеске, се бори са различитим животним недаћама и породичним трагедијама које су је задесиле, вођена снажном вољом да успе у животу. На том путу до успеха упознаје људе који газе све пред собом и не праштају успехе других, али и оне малобројне који су спремни да помогну и воле. Књига је одлична и топло је препоручујем.“ (Наташа)

Искористите прегршт дивних препорука за ово лето, понесите одабрану књигу и одмор може да почне!

М.М.И.

Обележен Дан Чоке

Као и сваке године, на посебан начин обележен је Дан Чоке. Уз забаван и разноврстан програм и занимљиве садржаје, град је некако оживео и добио лепши изглед.

Оно што је била новина у односу на претходне године јесте простор на коме се одигравала читава манифестација.



Прављење наруквица

Сада се све дешавало у самом центру, у близини библиотеке и КОЦ-а, што је допринело бољој и свечанијој атмосфери. Грађани су се у великом броју одазвали овој манифестацији и насмејаних лица шетали од једног штанда до другог. Иако је била гужва и велико интересовање, свако је пронашао своје место.

У поподневним часовима започело се са кувањем у дворишту КОЦ-а, а паралелно са тим организован је богат и шаренолик програм за младе. Највећи ред био је код чувеног *face painting*-а, јер је свако дете желело да се украси дивним цртежима. Све је изгледало чаробно-исцртана крила, шаре, лептири, развеселили су раздрагане малишане. Осим тога, могли су се упознати са основама грнчарства, где су на поклон добијали вазицу или ћуп, посматрајући на који начин настају; девојчице су уз помоћ искуснијих низале перле за на-



Основе грнчарства

руквице или огрлице; учила се техника путовања (филцовања) односно израда лоптица од вуне, топле воде и сапуна од којих се могу правити минђуше, наруквице. На све стране нека гужва, граја, драгоцен дечји смех и родитељи који јуре

на све стране. А након свега тога још и слаткиши, тобоган, трамболина и по која тетоважа. За децу, права уживаница!

Чокански котлић и концерти

Пред само проглашење победника у кувању, атмосферу су додатно подгрејале мажореткиње својим умећем. У припремању говеђег гулаша такмичило се 24 екипе и свака месна заједница дошла је са бар једном екипом. Непосредно пре главног програма подељена је томбола свим учесницима, који су могли да освоје качкете, мајице и друго. Све је протекло у добром дружењу, финој музици и лепо припремљеној храни. Читав гогађај пратио је радио „Макс“. Најпре су подељене посебне награде: најмлађој екипи из Чоке „Фозекњалок“, екипи Месне заједнице Врбница за најлепше уређени штанд и ФК „Слога“ која је дала најбољу изјаву за радио „Макс“. Након тога, жири у саставу: Новица Драгољевић, председник жирија, Слобода Пирошка и Киш Золтан, одлучио је о томе које су екипе биле најуспешније у кувању. Победничка титула припала је екипи „ФК



Face painting на делу

Слога“ из Остојићева, која је направила најбољи говеђи гулаш, друго место припало је Месној заједници Црна Бара, док је треће место заузела екипа Мађарског КУД-а „Петефи Шандор“ из Банатског Моноштора.

Врхунац вечери био је наступ новосадског ансамбла „Зоруле“ чија је музика разоружавала све присутне репертоаром староградских, али и кафанских песама. Велики број младих и старијих суграђана уживало је у музицирању, које је донело радост и пријатну атмосферу. По речима правих љубитеља тамбурице, ансамбл је у потпуности оправдао очекивања, јер је одличну свирку пратила интерпретација једнаког квалитета. Програм је затворила рок група „Allow“ из Чоке у чијој музици су уживали млади. Следеће године очекује се још један корак напред ка унапређивању програма, који је и ове године подигао стандарде у односу на претходну.

М.М.И.

А közös főzés örömei

Az idén V. alkalommal szervezték meg a Csóka-napi Bográcsfesztt

A Csóka község napja alkalmából szervezett rendezvénysorozat már elképzelhetetlen a marhapörköltfőző verseny nélkül. A benevezett 24 csapat között képviseltette magát községünk minden települése, civil szervezetek, kisvállalkozók, fiatalok és idősebbek egyaránt. A Művelődési és Oktatási Központ udvarán, július 27-én, szombaton, már a koradélutáni órákban gyülekeztek a lelkes csapatok, mit sem törődve a rekkenő hőséggel. Köztük vannak olyanok szép számmal, akik minden évben beneveznek, és népes, jól összeszokott társasággal érkeznek.



A főzőverseny díjazottjai, jobbról a zsűri elnöke, Dragoljević Novica

Az eredményhirdetést, ahogyan azt megszoktuk, a zentai Flamenco táncklub mazsorettcsoportjának felvonulása és műsora előzte meg. Ezt követte az ajándék tombolák kisorsolása, majd pedig az eredményhirdetés.

A 3 tagú bírálóbizottság élén Dragoljević Novica, valamint Szloboda Piroška és Kiss Zoltán kiválasztották a sok ízletes marhapörkölt közül a kritériumoknak leginkább megfelelőket. Harmadik lett a kanizsamonostori Petőfi Sándor Művelődési Egyesület csapata, második a feketetői helyi közösséget képviselő csapat, míg első helyen a tiszaszentmiklósi F.K. Sloga csapata



Nagy volt az érdeklődés az arcfestésnél is

Miközben rotyogtak a bográcsosok, a színházterem előtti téren a gyermekeké volt a főszerep. Színes programokkal, arcfestéssel, nemezeléssel, agyagozással és gyöngyfűzéssel várták a különböző standokon az ügyeskedni vagy szépülni vágyókat. Az ugrálóvár, a trambulin, a kirakodóvásárral övezett városközpont mind gyermekzsivajtól volt hangos. Az V. Csóka-napi Bográcsfesztt több meglepetést és újdonságot is tartogatott a látogatóknak. Az idén első alkalommal, a csókai Max rádió élőben közvetítette és kísérte végig a rendezvényt, ahol a csapatoknak alkalmuk nyílt interjút adni, és zenei kívánságokat is teljesítettek.



Agyagozás a téren

végzett. Különdíjak is kiosztásra kerültek. A legfiatalabb csapatot, a csókai Fazéknyalókat, a legszebb főzőhely tulajdonosát, az Egyházaskér helyi közösséget és a nap folyamán a legjobb interjúalanynak bizonyuló tiszaszentmiklósi F.K. Sloga csapatát jutalmazták a szervezők.

A főzőverseny és az ünnepi rendezvények méltó befejezéseként, nyolc órától a szabadtéri színpadon, az újvidéki Zorule tamburazenekar szórakoztatta a népes közönséget, akik a Csóka Művelődési és Oktatási Központ meghívására érkeztek kis városunkba. Az estét a helybeli Allow rockegyüttes koncertje zárta.

H.N.



A mazsorett felvonulása

Почињу припреме за

Осми међународни фестивал добошара у Чоки

Овогодишњи Осми међународни фестивал добошара „Даје се на знање“ одржаће се од 13. до 15. септембра у Чоки. Као и сваке, и ове године су организатори фестивала најавили богат и разноврстан програм.

Фестивал ће 13. септембра увече почети журком радија „АС ФМ“ која је и прошле године окупила велики број младих на фудбалском игралишту. Субота ће већ традиционално започети такмичењем у кувању овчијег паприкаша уз незаобилазну пратњу тамбурашког оркестра, а након такмичарског дела у кувању, одржаће се и презентација и дегустација добош торти и проглашење најкукусније која ће бити награђена. У вечерњем термину одржаће се и концерт а организатори још одлучују којег ће извођача позвати.

Недеља је резервисана за дефиле фијакера и обилазак штандова Месних заједница, удружења са територије општине Чока, као и других компанија и организација. На штандовима ће бити изложене и разноврсне послastiце које ће посетиоци имати прилике да пробају, а потом ће уследити и такмичење добошара и завршна поворка свих извођача који ће наступити тај дан. Организатори ће угостити и посетиоце из Мађарске, Румуније, Пољске, представнике из покрајинске Владе која је подржала фестивал, као и друге угледне људе. Фестивал ће и ове године промовисати наш познати бубњар и пријатељ Чоканских добошара Драгољуб Ђуричић.

Детаљније информације о програму фестивала налазиће се и на фејсбук страници Чоканских добошара.

И. Кертес



Csókán megkezdődtek

a VIII. Nemzetközi Dobos Fesztivál előkészületei

A Közhirre tétetik elnevezésű Nemzetközi Dobos Fesztivált ebben az évben szeptember 13-ától 15-ig tartják meg Csókán. Mint minden évben, a fesztivál szervezői idén is gazdag, sokszínű programot jelentettek be.

A fesztivál szeptember 13-án este az AS FM rádió meglepetés bulijával kezdődik. Ez az esemény az elmúlt évben is nagyszámú fiatalat vonzott a foci pályára. A szombat a hagyományos birkapaprikás-főző versennyel kezdődik, közben az elmaradhatatlan tamburazenekar fogja szórakoztatni a résztvevőket. A főzőverseny után dobostorta-bemutatót is szerveznek tortakóstolással, majd kihirdetik a legízletesebb tortát, melyet díjazni is fognak. Este lesz koncert is, de a szervezők még nem döntöttek el, kit fognak előadóként meghívni.

Vasárnap fiákeres felvonulás teszi színesebbé a programot, majd meg lehet látogatni a helyi közösségek, Csóka község területén működő egyesületek, valamint más szervezetek és társaságok standjait. A standokon különféle ingyen falatokat állítanak ki, melyeket a látogatók meg is kóstolhatnak. Ez után következik a dobosok versenye, majd az összes fellépő záró felvonulása. A szervezők megvendéglelik a magyarországi, romániai, lengyelországi vendégeket, a fesztivált támogató tartományi kormány képviselőit, valamint más tiszteletbeli polgárokat. A fesztivált ebben az évben is a csókai dobosok barátja és ismert dobosunk, Dragoljub Đurić fogja hirdetni.

A fesztivál programjára vonatkozó részletesebb tájékoztatást megtalálhatják a Csókai dobosok facebook oldalán.

Kertész I.

Само је тамбурашима дато да будни сањају

Ансамбл „Зоруле“ је препознатљив по извођењу традиционалне, староградске, варошке војвођанске музике, уметничким обрадама народних игара и песама писаним за тамбурашке оркестре, по изузетно надахнутом и интересантном извођењу композиција истакнутих светских аутора класичне музике, као и по обрадама евергрини и салонске анимир музике. Изузетну популарност овај ансамбл је међу љубитељима лепих нота стекао захваљујући честим гостовањима на радијским и телевизијским програмима, али и многобројним фестивалским и концертним наступима у земљи и иностранству, због чега су његови чланови често присутни у медијима.

Чланови овог ансамбла су се радо одазвали на позив организатора КОЦ-а Чока да звучима тамбурице употпуне програм поводом Дана општине Чока, а пре самог наступа њихов оснивач, концерт-мајстор Зоран Бугарски Брица, био је гост на радију „Макс“ Чока. Специјално за ову прилику преносимо тај интервју.

— Нама је заиста драго да учествујемо на вашој манифестацији поводом Дана општине и у то име упућујемо вам честитке! Драго нам је да учествујемо управо тим поводом у културном делу програма, посебно када овако све лепо мирише на говеђи гулаш. Први пут смо у Чоки тако да је за нас ово сад, што кажу, нешто посебно, јер доста путујемо, често смо по Војводини, а и шире, али смо ево први пут у Чоки.

Свакако не можемо да не поменемо Вашу сјајну сарадњу са Балашевићем. Ви сте његова „Морнарица“, некако такав „миље“ баш иде уз њега.

— Јесте, ансамбл „Зоруле“ је већ пет година у саставу „Панонске морнарице“ Ђорђа Балашевића, тако да су нам ови крајеви доста познати. Били смо у вашем комшилуку у Ади, Кањижи, Сенти, учествовали смо и у снимању Балашевићевог филма „Као рани мраз“. Значи, доста смо боравили овде, али смо у Чоку, ето, дошли без Балашевића. Међутим, надамо се, биће прилике да и он дође код вас.

Иза вас је много награда на многобројним домаћим и међународним такмичењима, фестивалима. Прва је за најлепшу нову војвођанску песму 2007. године — „Запис“?

— Да, или „Само је тамбурашима дато да будни сновијају“. Реч је о фестивалу „Златна тамбурица“ и ту је освојила прву награду стручног жирија. Та ће се песма наћи на нашем албуму, који би требао да се појави крајем године. Тада би требао да буде завршен. После годишњих одмора се враћамо у студио да још радимо на материјалу. Надамо се да ће од следеће године тек бити лепих изненађења за нашу публику.

Почели сте од 1995. трајете на посебан, шармантан и квалитетан начин и некако се чини да сте неуморни?

— Да, могло би се рећи да смо сад пунолетни, јер смо 18 година заједно и трудимо се да то још дуго година будемо. Углавном су на окупу исти чланови. Било је неких промена кад смо били млађи, пошто су се после завршавања факултета неки опредељивали за други посао. Ми, истрајнији смо остали верни тамбурици, ово је наша професија. Нашли смо се једноставно, јер тешко је наћи седам људи који ће се само тиме бавити и од тога и живети.

Од многобројних награда, путовања, наступа, постоји ли нешто што вам је посебно драго, на шта сте поносни?

— Ма, да, има заиста пуно тога; и путовања и турнеја, разноразних манифестација, посебно овог типа као што је ово ваше, потом

Састав за памћење

Чланови ансамбла „Зоруле“ су: Никола Јарамазовић (басприм), Милан Вучетин (басприм), Енрико Хорват (Е-басприм), Милан Свирчев (бас), Никола Зорић (контра), Бојан Тренкић (чело) и Зоран Бугарски Брица (прим).

такмичења, студијског рада за филмове и за разне извођаче. Тешко је нешто посебно издвојити. Ми волимо што је у ствари све то тако шарено, што свега има, није нам досадно, наше битисање није монотono, па се надамо и за публику. Али нама су ипак најдражи овакви видови дружења, тј. овакви концерти; кад смо на бини, приредимо програм у оквиру манифестације, односно културног догађаја и то је заиста најлепше.

Звук тамбурице, класична музика, обрада евергрини и познатих песама... Они који прате ваш рад кажу да је сваки концерт уживање?



— За овакве прилике свирамо 90 одсто репертоара нашег, домаћег, војвођанског. Ту су мелодије староградске музике, варошке, односно песме из репертоара нашег доајена Звонка Богдана. Класичну музику и обраде салонске музике, евергрине и филмску музику изводимо у театру, јер је публика у таквим просторима мирна, седи, напосто зна шта ће бити извођено. То је тешка музика за отворен простор. Што се тиче наступа поводом ваше прославе, то је за нас опуштена атмосфера, тако да у оваквим приликама песма побеђује.

Балашевић о ансамблу „Зоруле“

Док је још држао до себе, Нови Сад је имао мирис печеног кестена и штофова на метар, укус ванил-кранцли и штрудле с маком и звук „прима“ са фајронта у старом ресторану на Рибарцу... Кад смо сабрали шта су нам Године Које су Прошле донеле, а шта однеле, схватили смо да је тај Стари Нови Сад остао још једино донекле у нашим срцима, али да је заувек изветрио из наших чула... Тамбурице неких дерана из Зорунета зазвониле су као златно звонце које нас из овог мрака поново изводи ка себи самима, а њихова мера и склад нас онако лалински васпитано подсећају на то какви смо ми то били... Давно једаред... Кад се име Војводине још писало великим словом... И кад су навиксане тамбуре биле победничке фанfare ове равнице...

Како бисте у неколико реченица окарактерисали ансамбл „Зоруле“ и откуд вама уопште надимак Брица?

— Тај податак нећете наћи нигде на интернету, ни на нашим презентацијама. Из берберске сам породице, што значи да су сви моји били фризери и бербери и онда сви ми мушки носимо надимак Брица. А оркестар „Зоруле“? То је нешто што ја волим. Основао сам га и он је део мог живота. Оркестар „Зоруле“ и тамбура су ме одвели у професионалне воде. Неколико мојих колега и ја смо стално запослени чланови Великог тамбурашког оркестра РТВ, тако да смо са тамбуром од јутра до сутра.

Балашевић вас је окарактерисао на њему својствен начин (види оквир, прим. аутора).

— Да! Он нас је издвојио као део старог Новог Сада, тако нас он, како сам каже, доживљава, а ми се трудимо да одржимо пре свега ту културу и традицију свирања, тачније традиционалан начин свирања тамбуре на овим просторима. Јесте да ми свирамо и осталу врсту музике, то је неизбежно, јер тамбура треба да нађе пут и у другим сферама музике, не само традиционалне, али, ето, Ђоле нас ипак доживљава као оркестар Јанике Балажа.

М. Вуковић

Érzelemmel teli rajzok

A csókai származású Horváth Ervin grafikusnak nemrégiben volt az első önálló kiállítása a Művelődési Ház előcsarnokában. Mint megtudtam, a fiatalember hűtés-fűtés szerelői szakot végzett a magyarkanizsai Beszédes József Mezőgazdasági és Műszaki Középiskolában. A rajztechnikáját saját maga fejlesztette ki, csak az interneten tájékozódott egy kicsit a művészet tudományos oldaláról. Mikor és miért kezdett el a képzőművészet iránt érdeklődni? – kérdeztem tőle a beszélgetésünk kezdetén.

— Az ember már az óvodában elkezdi rajzolásával foglalkozni, de én 8-9 éves koromban kezdtem látható fejlődést mutatni. Ezt a stílust nem „koppintottam”, inkább úgy mondanám, hogy örököltém az édesapámtól, aki hasonló témában rajzolt. Én már gyerekkoromban láttam az ő rajzait, de nem tudtam lemásolni azokat. Mikor én is elkezdtem dolgozni, egyszerűen előjött és a két stílus rémisztően hasonlított egymásra. Egyszerűen vágyat éreztem a rajzolásra, mert vannak olyan pillanatok, amikor az ember felfokozott érzelmi állapotba van. Olyankor a rajzolás tudok valamennyire megnyugodni.

— Kik támogattak?

— Elsősorban a szüleim, majd amikor megmutattam a rajzaimat a csókai Paletta Képzőművészeti Egyesület tagjainak, akkor ők is elkezdtek támogatni, kiállítást is rendeztek nekem.

— Meddig tart egy-egy rajz kidolgozása?

— Ez változó. Tulajdonképpen szinte minden rajzot részletekben készítek el. Megrajzolom az alapokat, majd félrera-kom, egy idő múlva újra előveszem és befejezem. Néha fél évig is tartogatom. Viszont, ha úgy dolgozom, hogy amit elkezdek, azt azonnal be is fejezem, az el-

tarthat 6-10 óra hosszáig is. Nagyon sok időt, türelmet és erőt vesz igénybe.

— Eddig hány képet készítettél?

— Keveset. Mintegy 30 képem van, amit befejezettnek tekintek, és 100, ami vázlat formájában, vagy befejezetlenül áll. Ezek a rajzok annyira nem tetszenek, de egyet sem szoktam eldobni. Inkább félreteszem, és reménykedem benne, hogy a rajzkészégem fejlődik és egyszer kijavítom őket, vagy csak ihletet meríték belőlük.

— Mi hozza az ihletet?

— Az ihletet bármi meghozhatja, egy séta a parkban, egy madár repülése... Engem például a természet, a napsütés, a növények, a fák ihletnek, attól függetlenül, hogy végül nem azokat rajzolom le. Általában jön egy szikra, egy érzés, amire alapozhatok, ránézek egy felületre, és érzem, rajzolnom kell. Persze, előfordul az is,

hogy semmi sem ösztönöz, ilyenkor nem tudom, mibe kezdjek bele.

— Mit jelent neked a rajzolás?

— Érzelmi elmélyülésnek nevezném, mert egyfajta kitisztulást adhat az elmének. Mint amikor a költő ír egy verset az aktuális érzelmeiről. Ekkor felszabadul bennem valami jó, és ez végig kíséri az egész napom. Boldogságot ad, ha elégedett vagyok a művemmel. Azt szeretném, ha az emberek különlegesnek éreznék magukat, amikor elmélyednek egyes rajzaimban. Kevés ember teszi ezt meg, általában csak megnézik és mennek tovább. Az az igazi, amikor valaki észreveszi az összes apróságot, elképzeli, hogyan készülhetett. Ehhez talán kell egy kis depresszió vagy boldogság. Úgy érzem, ez az az irány, amin nekem haladnom kell!

Dupák Fanni

(A beszélgetés a tiszaszentmiklósi újságíró-iskolában készült.)



A DeszkaSzínház csókai előadásának margójára

A DeszkaSzínház az elmúlt évek során több tájékoztatót vett részt, valamint partnerkapcsolati megállapodást kötött, többek között a szerbiai Tanya-színházzal is. Közös pályázati projektek keretein belül a jövőben is ellátogat vendégjátékokra, illetve aktívan részt kíván venni a régió kulturális kapcsolatainak építésében. Színházi munkái során a társulat folyamatosan kutatja azon szerzőket, azon színdarabokat, amelyek lehetőséget biztosítanak a könnyed szórakoztatáson túl a társadalmi és szociális érzékenység tematikájának megfogalmazására. A színpadra állított daraboknak mindig többet kell, hogy jelentsenek egy történet szövevényesen megírt folyamánál. A néző számára folyamatosan olyan impulzusokat és olyan atmoszférát kíván a DeszkaSzínház biztosítani, melyekben a befogadó figyelmét állandóan leköti.

Július 24-én este a csókai Művelődési és Oktatási Központ vendége volt a magyarországi Deszk város színját-

szó társulata. Előadásukkal elindították a háromnapos községi ünnepségsorozatot. A színházlátogatók Pozsgai Zsolt Kilóg a lóláb című komédiáját, darabjának szövevényes és olykor talányos történetét követhették végig, ami Toureq-ék jómódú párizsi házában játszódik, illetve éjjel a tóparton. A funkcionális díszlet elemeiből összeállított játéktér jól szolgálta a játékok történetét, segítette és olykor kiegészítette a darab mondanivalóját.

A színészek igyekeztek jó hangulatot teremteni játékkal (várhatóan a darab dinamizmusából, műfajából kellett volna, hogy fakadjon mindez), néha erejüket felülmúló odaadással próbáltak egy-egy poénnak, szövegi súlypontnak, csattanónak érvényt szerezni, amit a közönség értékelt is ugyan, de a többségében érzelmi töltés hiányában felmondott szöveg ellenkező hatást váltott ki a nézőkben.

Talán így is távoztak volna, ha a darab végén Louisa, a gyengén látó szakácsnő szájából elhangzó mondat meg nem fordítja az előadásról kialakult képet: „Nem gond. Képzeld, találtam a kádban egy ekkora (mutatja) halat. Jól fejbe vágtam a bárdal. Már sül is.” – megjegyzem, a kádba előzőleg egy sellőlánnyal helyezték. Ez a gondolat méltán megállja helyét (kísértetiesen hasonlít) Örkény Tótké előadásában elhangzó: -háromba vágta Lajosom, nem, négybe-gondolat mellett, ahol is mindig a józan ész logikája az, ami meghatározó, legyen az komikus vagy drámai töltetű.

Sz.L.T.



19. kézműves tábor Tiszaszentmiklóson

A forró nyár közepén szorgos kezek munkálkodtak újra a helybeli kultúrkör szervezésében a plébánia udvarán. Az idei csoport tagjai Zentáról, Csókáról, Martonosról, Oromról, Temerinből, Újvidékről és Szegedről érkeztek, akik zömmel általános iskolások voltak.

Miután megtörtént a sátorállítás, néhányan mégis a benti, új, emeletes ágyak mellett döntöttek, és máris megkezdődhetek az ismerkedő játékok és a csapatok kialakítása. Idén családok alakultak, akik saját maguknak adták a neveket: Bolond, Izé, Viziribizli és Győzike család. Már a felsorolt nevek is sugallják, hogy vidám hangulat volt készülöben. Bátran és örömmel vett részt a közel 20 tag minden egyes aktivitásban és kézműveskedésben. Sok ismerkedő, közösségépítő, ügyességi és memóriajátékokban mérték össze erejüket a családok. Vetélkedő formájában is szépen teljesítettek a hét folyamán. Az esti játékok során farsangolásra és karácsonyozásra is sor került. Minden játék előtt induló jelezte a gyerekeknek, hogy kezdődik a verseny.



A nemezelésen kívül, batikolhattak, tollból és gyurmából divatkszereket készíthettek, valamint üvegre festhettek, gipszből képkereteket, hűtőmágneseket csinálhattak. Sor került a gyertyaöntésre és a gyertyamártogatásra is. Tóth Lívია, Barát Kinga és Rakić Violetta vezette a kézműves foglalkozásokat, Csizmadia B. Benitta volt a játéklefelelős. Fajtner Anna besegített az oktatók munkájába.

Reperger Miklósnak és Dékány Zoltánnak köszönve traktoron is kirándultunk a közeli mezőre. Ott sóvirágot szedtünk, és ejtőernyős játékot játszottunk. Aznap kint a pusztán vacsoráztunk. Csizmadia Gábor

tábortűzzel kedveskedett a táborlakóknak, és a szalonnasütés közben tovább mélyültek a baráti kapcsolatok. Varga Roland (helybeli fiatal) tüzes-botos mutatvánnyal kápráztatta el a bentlakókat, és néhány alkalommal testrajzokat pingált a gyerekekre. Hétközben a zentai Kex egyesület is vendégeskedett nálunk, akik Csak egy kis pánik címmel vígjátékot adtak elő. Di- enes Zoltán az egész héten készült fényképeket cd-re írta ki, amivel megajándékoztuk a táborlakókat, hogy legyen miről visszaidézni az elmúlt, szép napokat, és segített a színes vetítésben is a záróesten, ahol néhány kép erejéig a közönség is izel- lőt kapott a tábor hangulatából. A gála- esten először a táborlakók közös énekkel léptek fel, majd Gyorgyevics Gabriella és Erdélyi Hargita furulyajátékkal és énekkel szórakoztatta a közönséget. Megmutatta magát az újonnan alakult Sóvirág néptáncscsoport, valamint Tockó Tamara saját versét adta elő a tábori élményeiről, utána Cára Kyra nyűgözte le hegedűjátékával a jelenlévőket. A csapatok pontszámai alapján a helyezések is elhangzottak, és mind a négy család édességsomagot vehetett át.

A záróest vidám befejezéséhez a leányfalusi SzekérSínház is hozzájárult, akik Szigligeti Ede: Nőuralom című darabját adták elő. Póka Éva színmű- vész nő két doboz könyvjá- ndékkal lepte meg a helybeli kultúrkör könyvtá- rának olvasóit. A rendezvényt megtisztel- te jelenlétével Češljari Josip, a helyi közösség elnöke.

A finom ételeket minden nap Szeles Rozália és Jaksa Piroska készítette. A helybeli vadászotthon jóvoltából özpör- költet főztek a szakácsnők, és kellemes társalgással ért véget a 19. kézműves tábor. Köszönettel tartozunk mindenkinek, aki segített abban, hogy ez a tábor létre- jöhessen (az említett neveken kívül): a Tartományi Oktatási Közigazgatási és Nemzeti Közösségek Titkárságnak, a Mű- velődési és Oktatási Központnak, a csókai Öröm óvodának, a tiszaszentmiklósi helyi közösségnek és minden embernek, aki va- lamilyen módon istápolta a tábort.

Csizmadia Berák Benitta

Мало игре, мало глуме



Чланови мешовите групе КУД „Вук Караџић“ Санад отишли су на заслуже- ни одмор након гостовања на „Балкан фолк фесту“ у Бугарској, у граду Китену. Тринаест извођача, у пратњи чланова Управног одбора КУД-а и уметничких ру- ководиоца, боравило је у Китену и учествовало на фестивалу који се ове годи- не организује по седми пут. У вечерњим часовима 11.7.2013.године фолклорне групе из Пољске, хор из Белорусије и чланови КУД „Вук Караџић“ су дефилујући кроз град Приморско стигли у центар на новоизграђену бину на отвореном. Пес- мом и игром различитих, а опет врло сличних култура, развеселили су туристе, међу којима је било и доста њих из Србије. Председник КУД-а Светозар Јованов је изјавио: „Задовољан сам нашим учешћем на фестивалу, посебно због тога што смо приказали обичај који негујемо на нашој манифестацији „Поливање девојака на Васкршњи понедељак“. Склопили смо многа познанства, па ко зна на коју страну света ћемо отићи следеће године. Најважније је да су сва деца била добро и да смо поред наступа уживали у одмору“.

Да Санадци не мирују могло се видети и 2.8.2013.године када је у организацији Културно-образовног центра Чока, у сарадњи са КУД-ом, организовано извођење монодраме Радивоја Шајтинца „Панонска грозна“ у извођењу глум- ца зрењанинског позоришта Јашин Јовице. Гледаоци су били задовољни што је у селу организована представа, а глумци гостопримством.

Сада је потребно само „напунити батерије“ и кренути са радом на новим пројектима.

„Остани дете, али постани човек“ Додељене награде ученицима генерације

Стефан Тодоровић, ученик генерације ОШ „Јован Поповић“ у Чоки, присуствовао је свечаној додели награда ђацима генерације свих основних и средњих школа Средњо- банатског, Севернобанат- ског и Јужнобанатског управног округа. Традици- онална додела је одржана 2.7.2013. године у гала сали Културног центра у Зрењанину, са почетком у 10 часова.

Свечаност је увеличана наступом хора „Рафаи- ло Банатски“. Присутни- ма се обратила Татјана Михајлов, просветна са- ветница у Школској управи, уз честит- ке и савет „остани дете, али постани човек“. Начелник округа Душан Шијан пожељео је ученицима успешно даље школовање.

Ученици су награђени плакетом „Зна- мените личности Србије“, колекцијом од 25 кованица са ликовима државника, научника, светитеља и уметника, који су у српској историји оставили неизбрисив траг и књигом са биографијом српских великана. Награду су установили Ми- нистарство просвете, науке и технолош- ког развоја и „Политика“ АД. Признања су уручивали Љубиша Антонијевић, помоћник министра, Душан Шијан, начелник Средњобанатског управног окру- га и Станиша Бањанин, начелник Школ- ске управе.

Свечаности је присуствовало 211 најбољих ученика из 161 основне и 50 средњих школа.

Част је познати ову изузетну децу, будуће велике људе.

Јелена В.

„Maradj gyerek, de legyél ember!“ Megjutalmazták a generáció legjobbait



Stefan Todorović, a csókai Jovan Popović Általános Iskola tanulója is részt vett azon az ün- nepségen, amelyen az észak-bánati, a közép- bánati és a dél-bánati körzethez tartozó álta- lános- és középiskolák legjobb végzős tanulóit, a generáció legjobbait jutalmazták meg. Ezt a hagyományos díjkiosztó rendezvényt 2013. 7. 2-án 10 órai kezdettel tartották meg Nagybecs- kereken, a Művelődési Központ dísztermében.

Az ünnepségen fellép- tett a Rafailo Banatski kórus. A megjelenteket Tatjana Mihajlov ok- tatási tanácsos üdvözölte, aki gratulált a diá- koknak, és azzal a jótanáccsal látta el őket, hogy „maradj gyerek, de legyél ember!“ A közép-bánati körzet vezetője, Dušan Šijan sikeres továbbtanulást kívánt a fiataloknak.

A generáció legjobbjai jutalmul a Szerbia jeles személyiségei gyűjteményt kapták (ami egy 25 érméből álló kollekció, melyben a szerb történelem meghatározó államférfiai, tudósai, szentjei, művészei láthatók), és a legnagyobb szerbek életrajzát tartalmazó könyvet. A jutalmakat Szerbia Oktatási, tu- dományos és technológiai fejlesztési mi- nisztériuma és a Politika Rt biztosította. A tanulóknak ezeket Ljubiša Antonijević okta- tási miniszterhelyettes, Dušan Šijan, a kö- zép-bánati körzet és Staniša Banjanin, az észak-bánati körzet vezetői adták át.

A díjkiosztón 161 általános iskola és 50 középiskola összesen 211 generáció leg- jobbjá címet nyert tanulója vett részt.

A környezetük méltán lehet büszke e te- hetséges gyerekekre, a jövő reménységeire.

Jelena V.

Чокански кошаркаши полазници летњег кампа у Мађарској у оквиру пројекта „Спорт без граница“

Чокански кошаркашки клуб је у оквиру пројекта „Спорт без граница: спајамо заједно младе из Мађарске и Србије кроз кошарку“ учествовао на летњем кампу у партнерском месту Ходмезовашархеју у Мађарској на пет дана. Наиме, овај камп почео је 29. јула а завршио се 2. августа и из наше општине је отишло двадесеторо деце уз пратњу тренера и другог стручног особља.

Млади кошаркаши су на тај начин имали прилику да са тренерима побољшају своју спремност и технику, а у слободно време обилазили су град и базен. „Циљ кампа, а и целог пројекта, јесте дружење и повезивање деце и стицање нових вештина ових кошаркаша, као и изградња нове сарадње“, изјавио је менаџер овог пројекта Игор Илић.

Да подсетимо, целокупан пројекат реализује се од 1. јануара до 31. децембра ове годи- не. Овај пројекат, који се још скраћено зове и само „Кошарка“, настао је заједничким пред- лозима и сугестијама партнерских клубова из Чоке и Ходмезовашархеја из Мађарске и реализује се уз подршку ИПА програма за суфинансирање.

Следећа активност у оквиру пројекта је такође камп који ће се овог пута одржати у Чоки задње недеље у августу. Тренинзи ће бити одржавани у школској сали у Чоки, а планирају се и додатне забавне активности за полазнике.

И. Кертес



Csókai kosárlabdázók magyarországi táborban

Csókai kosárlabdázók a *Sport határok nélkül* – a kosárlabdán keresztül összehozni Magyar- ország és Szerbia fiataljait – elnevezésű projekt keretein belül ötnapos nyári táborban voltak a magyarországi Hódmezővásárhelyen. A tábor július 29-étől augusztus 2-ig tartott, ahol közsé- günkben mintegy húsz gyerek, az edzőjük és a szakvezetés néhány tagja vett részt.

A fiatal kosarazók edzőik irányításával gyakoroltak, szabadidejükben pedig városnézésen voltak, és a fürdőbe is eljártak.

„A táborozás és az egész projekt célja az új kapcsolatok teremtése, a régiiek elmélyítése, a barátkozás és a kosarazók tudásának fejlesztése volt – mondta Ilić Igor projektmenedzser.

Ez a projekt, amelyet röviden csak Kosarazásnak hívnak, a partneri kapcsolatokat ápoló csókai és hódmezővásárhelyi klubok kezdeményezésére és ötletei alapján jött létre, ami január 1-jétől december 31-ig valósul meg a magyar–szerb IPA együttműködési program segítségével.

A projekt következő rendezvénye a csókai kosárlabda tábor lesz augusztus utolsó hetében. Az edzéseket az általános iskola tornatermében tartják majd. A résztvevők számára különféle szórakoztató időtöltéseket is szerveznek.

Kertész I.

Човек који је ишао до краја света... чак и даље до Киргизије! Дао је терминима „непознато“ и „неистражено“ потпуно ново значење. Посетио је разна места, далека и неприступачна и на Далеком истоку и на северу, о онима код нас да се и не говори, чак и она на која до сада скоро нико никада није ногом крочио. Успешно нам је дочарао начин живота људи у најсуровијим деловима планете и то живећи с њима, објективно, отворено, са само њему својственим ентузијазмом и без драме. Показао нам је да дивље животиње не живе само у Африци, и да нетакнута дивља природа не постоји само на Аљасци или Канади, већ да је овај свет много дужи и шири, суровији и дивнији, узбудљивији и разноврснији, како већ ко жели да га види и доживи.

Колега Јован Мемедовић боравао је почетком јула у Новом Кнежевцу у улози промотера манифестације „Град на води“. Ту прилику је искористио и да прикупи материјал за репортажу о реткој појави „цветања“ Тисе, феномену који ћемо, по ко зна који пут, опет имати прилике да гледамо у септембру.

После данаведеног у снимању, уморан, али ипак добро расположен, радо је дао интервју за читаоце „Чоканске хронике“.

— Људи су окренути реци и природи и то је добро. Моје је да их будрим и да им дам на значају. Мисија коју задајем себи кроз моје емисије је да откривам народу Србије сопствену земљу, односно појединости и скривене ствари. Мислим да су ваша општина, град и околина потпуно скривени. Имате јединствено природно чудо, Тиски цвет, којим би могли да се позабаве, не само ми у Србији, већ у целом свету, јер само неколико река има тај феномен.

Остао коров

— Еј, какве сте ви имали месне прерађевине! Сећам се као клинаца, у Црној Гори нисмо тражили дајте ми паштету, него дајте ми „Чоку“. Ко то није тако говорио, реците? Гледам пре неки дан, остао коров од свега. Страшно! Не могу да верујем да су такве ствари нестале!

Мој колега сниматељ Душко Матрић је овде провео четири дана и добио смо најбоље кадрове, такве да би могли да се приказују на Си-Ен-Ен-у(CNN) — испричао нам је колега Мемедовић.

На питање да ли постоји емисија коју би посебно издвојио, која су му искуства до сада најлепша и најтежа, или је све доживљавао као уживање, искусни новинарски вук скромно каже да нема посебних опасности у његовом послу.

— Не идемо ми да провоцирамо или да ризикујемо живот. Можда то некад на ТВ екрану изгледа ризично, сувише драматично или напето, али је заправо то за мене излазак из града и боравак у природи. Већини је данас невидљива авантура сам боравак у природи — истиче наш саговорник Мемедовић, наравно, веома интересантним доживљава тиско цветање:

Заиста нисте свесни шта имате овде, пред носем, и колико сте срећни, а ништа од тога није искоришћено. Тек случајни пролазници су то видели, мада имате скулптуру. Тиског цвета и то је крај. То је пропуштена шанса, јер бих на вашем месту то дигао на такав ниво да цео свет чека то да види, да људи дођу, да попуне све могуће пансионе док траје ово чудо — наглашава Мемедовић.

Уз констатацију да је, према мишљењу лепшег пола, незванично проглашен за првог мачо мушкарца на овдашњим телевизијама, интересовали смо се

Жене хајдуци

Како се носите са оним већ помињаним епитетима које жене употребљавају при помену вашег имена - најшармантнији, најзгоднији новинар?

— То се њима само чини, јер оне гледају ТВ, а екран прикрива све мане - каже уз осмех Мемедовић.

Али ја вас гледам уживо, инсистирам женски...

— Манте ви то сад — грохотом се смеје Јован свом новопеченом лалинском дијалекту и додаје да, изузимајући можда период кад је био млад, — о томе не размишљао.

Је ли љубоморна Ваша супруга? Обрадује ли Вам се после невиђања?

— Она више не зна ни где сам, ни тачно шта радим, ни кад сам дошао...

Да ли се љубав препозна? Да ли сте Ви препознали своју супругу?

— Давно било. Живот је чудан, а посебно по питању мушко-женских односа, ту нема правила.

Волите самосталне жене?

— Да! Жене треба да одмене мушкарце мало. Не могу ја о свему да мислим. Зашто би оне биле пасивни партнер у браку? Ма, ипак, нека се само добро слажу, нека се ипак нађу.

Где су жене посебно интересантне?

— Највише, што се мог искуства тиче, таквих има у Норвешкој. Опасне су. Мушкарци се прилагођавају њима. Оне су у предности уопште по некој њиховој традицији. Оне организују своје слободно време. Мушкарци се или приклони или иде на своју страну. Максимално је, уз то, заштићена и законом. Природа им је таква, па су и оне, на неки начин, природне. Нема тамо тзв. градских килавих жена, то су, бре, хајдуци! То се иде у природу са скијама, ранчевима. Имају челичну вољу и карактер.

Сасвим природан Разговор са Јованом Мемедовићем

и колико се припрема за једну емисију, колико му је у свему битна кондиција, посебно када је о захтевним репортажама реч.

— Хвала, дајем све од себе, није то Бог зна шта. Кондиционо се припремам и кад нисам на снимању, што значи да сам физички активан. То је мој стил живота, јер обожавам спорт. Кад то годинама радиш, онда ти то дође живот. Живот ми је снимање. Емисије су мој живот. Посао доживљавам као истраживање, нема одмора. Наравно, пре одласка на терен потребни су контакти, провера свих детаља. Оно што је интересантно јесте да се често деси нешто сасвим друго од планираног, па онда по неписаном правилу то буде најбоље.

Очигледно уживате у животу.

Да ли уживате у конзумирању оних силних специјалитета које нам презентујете током ваших емисија? Да ли сматрате да сте помало и хедониста?

— Волим поврће, органску храну, да то буде сортирано на једном тањиру, е сад... Када

гостујем негде пробам оно што ми понуде домаћини, ништа не одбијам и све добро варим — одговара уз смех Мемедовић.

Он код себе негира постојање хедонизма, тврдећи да се труди да легне што раније, да што раније почне дан и да настоји да му живот не прође у спавању.

Имали сте неколико веома интересантних емисија о вуковима. Лично, мени не излази из главе онај „чудан“ човек вук из Немачке.

— Тај ме је „заразио“. Почео сам другачије да размишљао о људима од када сам га упознао. Покушао сам да сазнам нешто више о вуковима од од њега, а он ме је тако „спуштао“ да сам схватио колико су глупа компликована питања једном тако природном човеку. У његовом животу је све јако једноставно. После три дана дружења и снимања као да ми је стигло неко олакшање у животу, све ми је било на известан начин другачије, мада ми новинари о свему мало мистификујемо. Драго ми је што ми је допустио да опонашам завијање „његових“ вукова. На крају сам ипак оправдао његово поверење, а вукови су заспали као јагња — присећа се Мемедовић.

Свака Ваша емисија је, на неки начин, богата животна прича и некако изгледа да ништа није случајно?

— Правим 25 до 30 емисија у току године. Када се све сабере, сваког викенда сам на неком другом месту. Хтео не хтео, уносим се у сваку причу и место. Свега и свачега се моја глава напунила, али мене то интересује, нико ме не тера. Унапред сам спреман и гомила припремљених ствари само чека да се ситуација намести. Примера ради, 10 година сам се припремао за долазак овде и, ево, ту сам... Нигде не журим, за све постоји прави тренутак. Слажем се да ништа није случајно.

Када ухватите времена за неке приватне ствари, за породицу?

— Породица није баш за те моје авантуре! Крећем управо на одмор, не желим да им намећем свој ритам, али син и ја често одемо у дивљину, натоварени само шатором, по језерима пецамо рибу, једемо и живимо као Робинзони и то је мој одмор.

Кажу најбоље да човек ради оно за шта је надарен. Ви сте имали ту срећу да уклопите угодно са корисним. Какав је осећај када сте медијска личност, а знате да вас са посебном топлином и поштовањем гледају као члана породице?

— Чиста срећа или ипак судбина. Мислио сам да ћу бити нешто друго. Завршио сам за професора физичког, хтео сам да будем тренер, али ето набасао сам на ово. Неке особе које се баве предвиђањем судбине, рекле су ми: „Немој да тражиш, да луташ, да играш игре на срећу, ово је твоја срећа“. Популарност ми је потпуно небитна, прилазим обичним људима, разговарам, слушам, прихватам сугестије, није ме пореметио овај посао. Такав сам био и пре, потпуно природан, зато се и емисија зове тако!

Ваше исконске смернице, у шта верујете?

— Не могу, а да се не осврнем на ситуацију у земљи. Мислим да је Србија земља богомдана да јој добро буде у животу, а контра нам је. Тако да је она мој покретач да стално радим на томе, да кажем: „Чекајте, људи! Имате јако богату земљу, добре перспективе, можете добро да живите, али дајте да нешто заједно мењамо у свом животу!“ После свега, то ми се искристалисало као најбитнија идеја и циљ, а најдраже ми је кад откријем неки добар пример који се уклапа у то чему тежим. Што се уклапа у једног скромног човека који нешто добро ради и који од тога може да живи. Ми имамо такве људе, они постоје. Не морају да краду, да се баве политиком, него да живе од свог рада, своје идеје. Скромни, природни,

Сањам да имам своје козе...

(или: Сасвим природно)

Кажу да се алкохол подразумева у новинарском послу?

— Отприлике, тако кажу. Ипак, генетски ми не пријају ни цигарете ни алкохол, само спорт, мој пас или што више животиња. Заиста је тако.

Имате ли неку представу како ћете живети кад одете у пензију?

— Да будем негде још дубље у природи, у дивљини. Сањам да имам своје козе, свој сир, да пијем сурутку сваки дан, да нека вода буде близу и ништа више!

ти тзв. обични људи су највећи и имају шта да кажу. Мене је, узред буди речено, фасцинирала девојка која ми је помагала овде код вас. Дошла је понијем старим 40 година да ми помогне без икаквог интереса. Уз то, паметна, школована, лепа... обожавам такве ликове — казао је, сасвим природно, Јован Мемедовић.

М. Вуковић

У Остојићеву основано удружење за заштиту и одгој ситних животиња „Банатски голуб“

У недељу, 9. јуна у Ловачком дому у Остојићеву на оснивачкој скупштини формирано је удружење за заштиту и одгој ситних животиња „Банатски голуб“. Оснивачкој скупштини присуствовало је 25 одгајивача а скупштином је председавао Будимир Лазић.

За председника удружења изабран је Илија Ацић, за секретара Себастијан Дукаи, за потпредседника Будимир Лазић а благајник је Димитрије Бауков. Чланови Надзорног одбора су Иштван Беседиш, Никола Вишњић и Иштван Немет. Присутни одгајивачи и чланови скупштине такође су усвојили и Статут удружења.

„Друштво је замишљено да функционисе на тај начин да окупља одгајиваче ситних животиња, голубова, птица, живине, кунића, акваријумских рибица и томе слично са подручја општине Чока“, изјавио је секретар удружења и додао да ће удружење да ради на организацији и одржавању изложби ситних животиња. Он је такође рекао да је удружење добило име по Банатском пилићастом голубу који потиче са ових подручја.



Чланови удружења „Банатски голуб“

Оснивачкој скупштини присуствовали су следећи одгајивачи: Илија Ацић, Будимир Лазић, Милан Лазић, Паја Крак, Никола Вишњић, Ненад Глигор, Симо Вилковски, Димитрије Бауков, Горан Радаковић, Данијел Милошев, Светозар Владичорбић, Сабо Деже, Мирко Јовановић, Иштван Немет, Јанос Чапо, Бора Ћирић, Иштван Беседиш, Имре Секереш, Ласло Гахо, Себастијан Дукаи, Геза Селеш, Геза Киш и Зоран Николић.

„Удружење ће састајати пет до шест пута годишње, а можда и чешће“, рекао је Лазић и посебну захвалност изразио Ловачком удружењу у Остојићеву и председнику Арсену Грбину који је уступио просторије Ловачког дома за окупљање овог новооснованог удружења, као и кувару Јожефу Агоштону.

Активности удружења биће усмерене ка организацији изложба ових животиња, па се одржавање прве такве једнодневне изложбе младих голубова планира крајем септембра у Чоки, док је изложба у Остојићеву планирана у јануару и на њој ће се излагати старији голубови. Изложба у Чоки носиће назив по једном од најуспешнијих узгајивача голубова у Чоки који је био и републички првак, „Меморијал Сабо Иштвана Пиште“ и на њу ће бити позвани и узгајивачи из братских општина Дете и Бордања. Ово друштво отворено је за нове чланове, и поред организације изложби, чланови ће такође имати прилику да посећују и учествују на изложбама других организација.

Будимир Лазић један је од најстраственијих узгајивача на нашим просторима и овим хобијем се бави од основне школе. Он је потпредседник и секретар „Индијанер клуба Србије“ и са својим голубовима је остварио многе успехе у земљи и иностранству, а каже да му је једно од најдражих признања медаља за црног индијанера са Европског шампионата у Лајпцигу. Поред њега, међу члановима удружења има и узгајивача кунића, расне живине, папагаја, а и птичара.

И. Кермес

Све већи број заната у нашој општини се суочио са убрзаном модернизацијом света, па се често налази на самом рубу опстанка.

Представљамо Вам неке од заната који полако изумиру међу нашим мештанима и занатлије који се труде да до тога не дође.

Ни велика болест и друге препреке нису спречиле мајстора Пишту из Остојићева да се бави својим занатом

Још једним, некада врло траженим а данас ретким занимањем бави се седамдесетогодишњи Иштван Кертес из Остојићева. Наиме, Иштван, или чика Пишта како га популарно зову, је најстарији и најiskusнији молер у нашој општини који се овим послом бави више од педесет година. Нема ко не зна овог Остојићевчанина у околини и велики број кућа обележено је његовим четкицама.

Иштван је одмах након основне школе пожељо да постане молер, иако је, како нам сам на почетку разговора прича, његов отац желео да му син постане ковач. Како у Остојићеву тада није било молера, Иштван је постао шегрт мајстор из Арадаца. „У то време они који су учили занат нису ишли редовно у школу, већ по три месеца сваке године код приватника и у средњу школу“, каже он и додаје: „Где год да смо радили у околини, и у Елемиру, и у Ечкој и другим местима, ја сам након посла пешке ишао ноћу кући у Арадац и то ми је јако било тешко“.

У школи је тада провео две године учећи за молера и једну за фарбара, па је након завршетка одлучио да се врати кући и запосли у једној сенћанској фирми. Неко време провео је радећи у Београду, а убрзо се и оженио са супругом Ирен. „Она ми је била највећа подршка и пратња у послу и када нисам имао ученике поред себе, она је ишла са мном да ми помогне и врло брзо је и сама постала јако добра, па су је и муштерије почеле тражити“, каже нам молер присећајући се своје супруге. „Када су нам се родила деца, она ме је и саветовала да се вратим у село да ту почнем да радим као приватник, што сам и урадио“.

Почетком деведесетих се овај мајстор разболео управо због природе свог посла. „Због испарења разних боја и фарби које сам удисао ми се десило да сам завршио у болници и да су доктори морали да ми изваде једно плућно крило“, прича нам он. Ипак, и након овог несрећног догађаја, присилног одласка у пензију и упозорења лекара да одустане од свог занимања,

овај времешни господин није ни у једном тренутку желео да одбаци свој занат. Он је наставио и даље врло успешно да се бави молерајом и прави је медицински феномен за многе лекаре. „И дан данас радим нормално као да имам два плућна крила, само ми се понекад деси да теже дишем“, прича нам он.

У млађим, а и старијим данима, Кертес је кречио многе познате грађевине, као што су разни хотели у Београду, Сенти и другим местима, па цркве у Зрењанину, Арадцу, Остојићеву и околини.

Док ради најчешће се налази на мердевинама на којима зна и да хода, а неретко сте га могли видети и на неколико метара висине на скелама без безбедносних појаса како кречи плафоне високих цркава. „Молер не може бити свако, мора се волети тај занат, мора имати мирну руку, бити стрпљив и не сме се плашити висине“, прича нам Иштван.

Каже да је данас много лакше радити, јер је материјал прилагођенији. Присетио се и стилова које су муштерије тражиле некада. „Раније су тражили да се сликају муштре разних цветова, па је после био популаран ваљак, па тапете, па шпански зид, сад је све једноставније, али у јарким бојама“. Као и од осталих заната и од молераја се, каже нам он, некада могло много боље живети, док данас људи све чешће сами крече своје просторије јер не могу да приуште услуге молера.

Мајстора Пишту и даље ћете у виђати са својим алатом и мердевинама по селу и околини како од оронулих и тмурних грађевина прави најлепше призоре и вуче најпрецизније линије на зидовима својих муштерија.

И. Кертес



*Хајстарију молер у нашој општини
Кözсэгünk legidősebb szobafestője*

Mind több mesterség fennmaradása kerül veszélybe. Bemutatunk néhány mesterséget, melyek lassan kihalnak és azokat a kisiparosokat, akik azért küzdenek, hogy minderre ne kerülhessen sor.

A súlyos betegség sem akadályozta meg a tiszaszentmiklósi Pista mestert szakmája gyakorlásában

A hetvenhárom éves tiszaszentmiklósi Kertész István egy régebben nagyon keresett, de ma már egyre ritkábban előforduló szakmát űz. István mester, vagy ahogy a faluban hívják, Pista bácsi, a legöregebb és legtapasztaltabb szobafestő a községünkben, több mint ötven éve van a szakmában. A környéken mindenki ismeri, sok ház fala viseli ecsetének nyomát.

István mesternek gyermekkori vágya volt, hogy

szobafestő legyen, bár az apja azt szeretete volna, hogy a fia kovácsnak tanuljon. Tiszaszentmiklóson akkor nem volt szobafestő, ezért egy aradaci mesterhez szegődött el inasnak.

– Abban az időben mi, szakmát tanulók, évente csak három hónapot jártunk középiskolába, másik három hónapig pedig egy mester mellett dolgoztunk – meséli. Minden alkalommal, mikor a környéken, Eleméren, Écskán vagy más településen dolgoztunk, nekem éjjel gyalog kellett Aradacra mennem, ez nagyon nehezemre esett.

Az iskola befejezése után hazatért falujába, és egy zentai vállalatban helyezkedett el. Rövid ideig Belgrádban is dolgozott. Hamarosan megnősült, majd a gyerekek születése után felesége, Irén tanácsára magániparos lett.

– A feleségem nagyon sokat segített a munkámban. Mikor nem volt inasom, ő volt a segítségem. Gyorsan beletanult a munkába, nagyon ügyes volt, sokan kérték, hogy ő fesse ki a lakásukat – emlékszik élete párjára a mester.

A kilencvenes évek elején Pista bácsi súlyos beteg lett. A festés során belélegzett káros anyagok tönkretették a tüdejét, kórházba került, az egyik tüdőlebensyét el kellett távolítani. Betegnagydjába ment, az orvosok eltöltötték a további munkától. De a mestert nem akármilyen fából faragták, ő továbbra is rendíthetetlenül folytatja szakmáját, sok orvos számára egészségügyi fenomén lett.

– Ma is ugyanúgy dolgozom, mintha meglenne mindkét tüdőlebensyem, néha azért előfordul, hogy nehezebben lélegzem – vallja be Pista bácsi.

Élete során Kertész mester sok ismert, híres épületen is dolgozott: szállodákat festett Belgrádban, Zentán és másutt is, templomokat Nagybecskerekben, Aradacon, Tiszaszentmiklóson és környékén.

Munka közben sokat van létrán, járni is tud vele, vagy többméteres állványokon biztonsági öv nélkül állva festi a magasabban lévő felületeket.

– Szobafestő nem lehet akárki, szeretni kell ezt a szakmát, biztos kéz és nyugodtság kell hozzá, és nem szabad félni a magasan – mondja önérzetesen a mester.

Kertész mester szerint ma sokkal könnyebb dolgozni, minden anyag készen beszerezhető, egyszerűbb a munka. Viszsaemlékszik, hogy mi mindent kellett neki megoldani a megrendelők kívánságára. Volt idő, mikor virágmintákat kellett festeni, aztán a mintás festőhengerrel történő díszítés terjedt el, utána következett a tapéta- majd a spanyolfal-divat. Ma az egyszerűséget és az élénk színeket kedvelik.

Valamikor a szobafestő szakmából, ugyanúgy, mint a többi mesterségből, sokkal jobban meg lehetett élni, mint ma. Sokan nem engedhetik meg maguknak, hogy mestert fogadjanak, ezért maguk festik át lakásukat.

Pista mestert továbbra is láthatjuk a faluban és a környéken, létrájával és szerszámaival, megcsodálhatjuk, ahogy a megviselt, kopott falakat széppé varázsolja, és csodálatosan egyenes vonalakat húzva díszíti azokat.

Kertész I.

Tiszaszentmiklóson megalapították a Bánáti galamb Kisállatvédő és Tenyésztő Egyesületet

A tiszaszentmiklósi Vadászotthonban június 9-én, vasárnap, megalapították a Bánáti galamb Kisállatvédő és Tenyésztő Egyesületet. Az alapító közgyűlésen 25 tenyésztő vett részt, míg az ülésen Budimir Lazić elnökölt.

Az egyesület elnökévé Ilija Adžićot, titkárává Dukai Szebasztiánt, alelnökké Budimir Lazićot, pénztárossá pedig Dimitrije Baukovot választották. A felügyelő bizottság tagjai Beszédes István, Nikola Višnjić és Német István. A jelenlevő tenyésztők és a közgyűlés tagjai elfogadták az egyesület alapszabályát is.

„Az egyesület tevékenységét úgy képzeltük el, hogy az összegyűjti a kisállat-tenyésztőket, mint például a galambok, madarak, baromfi, házinyúl, díszhalak és hasonló állatokat tenyésztőit Csóka község területén” – jelentette ki az egyesület titkára, majd hozzátette, hogy az egyesület meg fogja szervezni a kisállatok kiállítását is. Elmondta még, hogy az egyesület e területen honos bánáti csirkegalambról kapta a nevét.

„Az Egyesület évente öt-hat alkalommal, de lehet, hogy többször is ülésezni fog” – mondta Lazić és külön köszönetet mondott a tiszaszentmiklósi Vadászegyesületnek és elnökének, Arsen Grbinnek, aki rendelkezésükre bocsátotta a Vadászegyesület helyiségeit, valamint Ágoston József, szakácsnak.

A kis galambok első, egynapos kiállításának megtartását Csókán, szeptember végére tervezik, míg Tiszaszentmiklóson januárban tervezik a kifejllett példányok kiállítását. A csókai kiállítás az egyik legsikeresebb galambtenyésztő nevét fogja viselni (Szabó István köztársasági győztes is volt), mégpedig Szabó István-Pista Emlékverseny, melyre meghívják a testvérközségek Deta és Bordány tenyésztőit is. Az egyesület szívesen várja az új tagokat, és a kiállítások szervezése mellett a tagoknak alkalmuk lesz látogatást tenni és részt venni más szervezetek kiállításain is.

Budimir Lazić területünkön az egyik legelkeesebb tenyésztő és az általános iskola óta űzi ezt a hobbyt. Ő Szerbia Indijaner klubjának elnöke és titkára, aki galambjaival sok sikert ért el az országban és külföldön. Elmondta, hogy egyik legkedvesebb elismerése a Lipcsében megtartott európai bajnokságon, a fekete indijanerért kapott érem. Rajta kívül az egyesület tagjai között vannak házinyúl-, fajbaromfi-, papagáj- és madártenyésztők is.

Kertész I.

Zdrava pluha za dobre sportske rezultate

У Дому здравља у Чоки, поред лечења већ постојећих болести, велики нагласак у раду је и несумњиво на редовним превентивним прегледима различитих категорија становништва, које и закон предвиђа.

Поред тога, раде се и превентивни прегледи спортиста, које спроводи служба медицине рада, односно педијатријска служба. По потреби се у ове прегледе укључују и лабораторија и специјалистичка служба за лечење болести плућа.

Управо један такав преглед урађен је и младим чокањским фудбалерима. Наиме, предвођени својим тренером, а према ранијем договору, девет малих, односно младих спортиста, фудбалера, дошло је на превентивни преглед припремајући се за летњи камп фудбала. У спец. служби за болести плућа свима је урађена спирометрија, која је показала колики је капацитет плућа сваког појединца, али су виђени и други важни показатељи стања плућа. Такође, урађен је тзв. физикални преглед плућа и дато је мишљење за сваког појединца. Тренеру је саопштено стање функције плућа сваког детета, након чега су упућени педијатру ради даљег прегледа.

Чпajакoвић др Осум



Егзескес тудовел а јо sporteredményekért

А csókai egészségháza a kialakult betegségek gyógyítása mellett nagy hangsúlyt fektetnek a rendszeres megelőző vizsgálatok végzésére. Ezek a lakosság különböző rétegeit érintik, és egy részüket a törvény is előírja.

Ide tartozik a sportolók teljes körű egészségügyi vizsgálata, melyet a munkaegészségügyi szolgálat és a gyermekgyógyászati osztály végez. Szükség esetén e vizsgálatokban részt vesz a laboratórium és a tüdőgondozó szolgálat is.

Egy ilyen ellenőrzésen esett át a minap néhány fiatal csókai labdarúgó. Készülve a nyári foci táborba, előzetes megbeszélés alapján, kilenc fiatal futballista edzőjük kíséretében megjelent egy megelőző orvosi vizsgálaton. A tüdőgondozóban mindannyian spirometriai (légzésfunkciós) vizsgálaton estek át, amelynek során a tüdejük

kapacitását mérték le, és a légzőszerveik általános egészségi állapotáról kaptak képet. A tüdő fizikális vizsgálatát is elvégezték a sportolónál. Az edzővel ismertették minden egyes focista gyerek vizsgálati eredményét, majd egyéb kivizsgálásokra a gyermekgyógyászhoz küldték őket.

Dr. Osvit Čpajaković

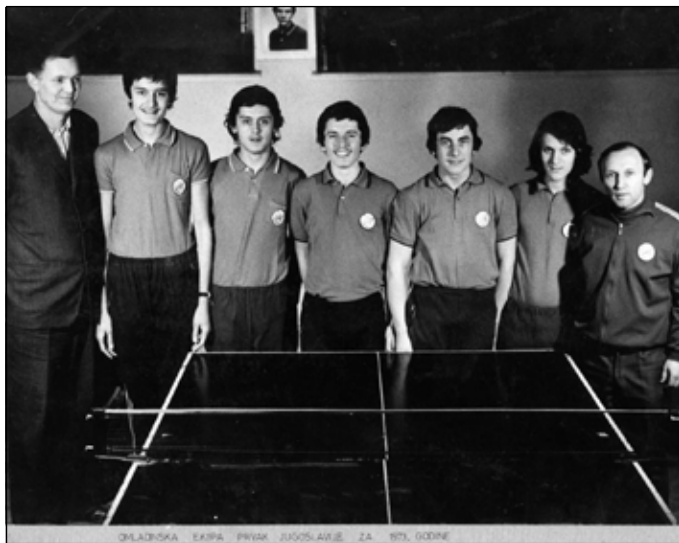
- 50 - Јубиларна Пре 50 година основан је Стонотениски Клуб „Чока“

Присећања Чедомира Штеванчеца



Истина је да је стони тенис игран у Чоки и пре оснивања клуба. Додуше, то је бивало више као рек-реација. Једно од места где је то могло да се чини била је физкултурна сала у згради Средње пољопривредно сточарске школе. Између осталог, то је био један од разлога што је својевремено Иштван Сабо, распоређен на место наставника физичке културе у Чоки. Пошто је тада већ био афирмисани стонотенисер у Зрењанину, цењено је да би могао да помогне унапређењу овог спорта у Чоки, где су се ускоро стекла збивања која су Чоку и њене стонотенисере учинила познатим и признатим у целој Европи, па и шире.

Стицајем околности, више од дванаест година радио сам у Стонотениском клубу, који је својевремено добро прославио име Чоке. У време успона, почев од 1963 године, посла у том клубу било је прековише. Не само ја, него и други Чокани хтели су да помогну. Сматрао сам да је и мени тамо место, јер су и ћерка и син постали чланови клупских екипа. После извесног времена имао сам функцију техника клуба. Кад је рад у Стонотениском клубу у питању, одмах треба рећи да није био ни мало лак. Ово мора да се каже зато што је једно време у Чоки стварана психоза да је радити за стони тенис лако и корисно. У томе су предњачили представници осталих клубова, јер им је сметало што је СТК достигао статус прволигаша, како са женском тако исто и са мушком екипом. Програм делатности СТК био је нешто непојмљиво за неке људе у Чоки. Женска екипа је путовала по целој Југославији, као прволигаш. Мушка је била друголигаш. Све то требало је финансирати. Што је најинтересантније, већина путовања морала се обављати ауто превозом. Био сам један од тих превозника, потрошивши хиљаде и хиљаде километара. Дугачак је списак тих путовања. Нема потребе да наводим куда смо све и колико пута



ишли на турнеје. Доста је да се каже само распон од бугарске Варне, па до холанског Амстердама. За сваку је похвалу била сарадња и честе узајамне посете немачком граду Сарбрикену, великом пријатељу Чоке и њеном стоном тенису. Након неколико година интензивног рада чоканске девојке су биле учеснице европског екипног првенства. Још се памти сусрет у Будимпешти. Тамо им је противник била екипа Статистика, а мађарска телевизија је директно преносила тај сусрет. У школској сали Чоке, оних година, мушка репрезентација Југославије (Шурбек, Стипанчић, Каракашевић и Ержебет Палатинуш) је играла меч против Француске, уз телевизијски пренос, којем је присуствовало преко хиљаду гледалаца.

Тешко је поверовати да ће се поновити оно што се догодило у Чоки, кад су стотинама људи дошли у центар да поздраве Ержику Палатинуш, која је са 13 година на појединачном државном првенству сениорки у Скопљу освојила прво место, и тако постала најмлађа сениорска првакиња државе и отворила нову страницу у историји стоног тениса Југославије.

Ч.Ш.

Такмичење у пецању рибе удицом на пловак Победника КУП-а „Јамурина“ одлучио жреб

Традиционално такмичење у пецању рибе удицом на пловак КУП „Јамурина 2013“, који организује Удружење спортских риболоваца „Златица“ из Чоке уз помоћ Културно-образовног центра из Чоке и СТР „Тобан“ из Падеја, ове године окупило је 24 спортска риболовца у конкуренцији пионира и сениора. За разлику од ранијих година, риба није „гризла“ овога пута, па је упецана свега једна у току целодневног такмичења. Упецао ју је Секе Акош, који се такмичио у конкуренцији сениора. Према правилима такмичења, у оваквим случајевима, коме ће припасти награде и медаље одлучио је жреб. У конкуренцији млађих пионира и пионира златне медаље су припале Абрахам Кристофу и Луки Багавцу, сребрне Шурањи Беати и Нађ Роланду, а бронзане Попић Патрику и Маша Доминику. Свим такмичарима, поред медаља, припале су и награде у виду риболовачке опреме.



Пецарошки подмладак на КУП-у „Јамурина 2013“
Fiatal pecások a Jamurina 2013 Kupán

Код сениора је једину рибу упецао Секе Акош, коме је припала златна медаља, а жребом је одлучено да сребрна припадне Барта Јаношу, а бронзана Терек Жојефу. Како се такмичење одвија по правилима ЦИПС-а и сва упецана риба се враћа у воду, за своје колеге риболовце, док је такмичење трајало, Цара Роберт је скувао „војнички пасуљ“. Колико је био укусан говори и податак да се за час видело дно богача иако је у њему било дупло више порција него што је било пецароша.

Н. Колунџија

Horgászverseny úszós szereléssel Sorsolás döntött

a Jamurina (Nagygyödör) Kupa győzteseiről



Победници у конкуренцији сениора
A felnőtt kategória győztesei

A csókai Zlatica Sporthorgász Egyesület az idén is megszervezte az immár hagyományos úszós szereléses horgászversenyt a Nagygyödörön. A verseny támogatói a Csóka Művelődési és Oktatási Központ és a padéi Tobán magánkereskedés voltak. A Jamurina 2013 Kupán összesen 24 sporthorgász vett részt pionír és felnőtt kategóriában.

Az előző évekkel ellentétben idén a halaknak nem volt kapókedvük, így egész nap csak egyet sikerült kifogni. A szerencsés pecás Szőke Ákos volt, aki a felnőttek kategóriájában versenyzett.

A versenyszabályzat alapján a helyezésekről sorsolással döntöttek. A fiatalabb pionírok és a pionírok kategóriában aranyérmes lett Ábrahám Kristóf és Bagavac Luka, ezüstérmes Surányi Beáta és Nagy Roland, bronzérmes pedig Pópity Patrik és Masa Domonik. A győztesek az érmek mellett különféle horgászfelszereléseket kaptak jutalmul.

A felnőtteknél az egyetlen halat kifogó Szőke Ákos lett az aranyérmes, sorsolással Barta Jánosé lett az ezüst-, Török Józsefé pedig a bronzérmes.

Mivel a versenyszabályzat szerint minden kifogott halat vissza kell engedni a vízbe, így a horgászokkollégának Cára Róbert halászlé helyett „katonababot“ főzött. Hogy a babgulyás nagyon ízletesre sikeredett, bizonyította a tény, hogy gyorsan kiürült a bogrács, pedig kétszer annyi adag főtt benne, mint ahány pecás volt a versenyen.

N. Kolundžija

Остојићевчанска омладина изборила се за одбојкашки терен за рекреацију

Млади из Остојићева прави су пример како се уз добру вољу, ентузијазам и мало труда може покренути промена у сопственом селу. Наиме, ови Остојићевчани су показали жељу да, за разлику од великог броја својих вршњака, лето проводе на терену играјући рекреативну одбојку. Млади различитог узраста, од оних из нижих разреда основне школе до студената завршних година факултета ујединили су се и дошли на идеју да се празан простор до фудбалског терена у „Слоги“ може искористити и трансформисати у терен за одбојку на песку.

Један од најактивнијих у овој иницијативи био је студент Факултета спорта и физичког васпитања Александар Мујаковић који је изјавио: „Сваке године на распусту велики број младих у селу има жељу да време проводи на терену и одбојка је некако спорт који најбоље окупља различите узрасте и оба пола, па за њу постоји и велико интересовање и због тога смо дошли на идеју да се заједно организујемо и сами себи створимо услове за игру и дружење“. Са овом идејом обратили су се директору ФК „Слога“, Слободану Пилићу који им је у потпуности изашао у сусрет.

Омладина Остојићева
квалитетно проводи своје слободно време



Подршку овој иницијативи пружили су и председник Месне заједнице Јосип Чешљар и чланица Општинског већа задужена за спорт и омладину, Мелинда Шеган који су обезбедили багер за припрему терена, а песак ће донирати „Ауто моки“. Овај одбојкашки терен биће први терен на песку у целој Општини Чока и биће доступан за све становнике Остојићева по цео дан.

И. Кертеcs

SZURKOLJUNK EGYÜTT!

Labdarúgó torna Csókán

Három év után újra kispályás labdarúgó tornát tartanak Csókán augusztus 19-e és szeptember 1-je között a Kispályás labdarúgó klub 2012 szervezésében. A torna célja a hagyományok felelevenítése, és a sport iránti érdeklődés felkeltése. Csapatok jelentkezését várják a környező településekről és községekből. Az első díj 80 000 dinár, a második 40 000, a harmadik díj pedig 20 000 dinár.

Nem csupán a csapatoknak, de a nézőknek is van lehetőségük nyerni, hiszen minden este tombolával várják őket. A sportesemény megvalósulásához hozzájárult Csóka község önkormányzata, a Művelődési és Oktatási Központ és számos magánvállalkozó. A nevezési díj a csapatoknak 5000 dinár. A nézők számára a belépő csupán jelképes, mindössze 30 dinár.

A szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak!

H.N.

НАВИЈАЈМО ЗАЈЕДНО!

Турнир у малом фудбалу у Чоки

Након три године у Чоки ће поново бити одржан турнир у малом фудбалу у периоду од 19.8. до 1.9.2013. године, који организује „Клуб мали фудбал 2012“. Циљ турнира је оживљавање традиције и буђење интересовања према спорту. Организатори очекују пријаве екипа из околних места и општина. Прва награда износи 80000, друга 40000, а трећа 20000 динара.

Међутим, немају само екипе могућност за добитак, јер се и гледаоци свако вече очекују томболом. Реализацију турнира помогли су Локална самоуправа, Културно-образовни центар Чока и многи предузетници. Пријава екипа износи 5000 динара. Улазнице за турнир су симболичних 30 динара. Организатори с љубављу очекују све заинтересоване!

Х.Н.

Завршен меморијални турнир у малом фудбалу „Јован Банов – Кувар“ у Остојићеву



Пионири учесници турнира у Остојићеву

Ноћни турнир у малом фудбалу „Јован Банов – Кувар“ завршен је у петак 9. августа после 26 дана. Победници у јуниорској конкуренцији били су дечаки из екипе „Бачка“ из Мола који су као награду за прво место поред медаља добили и качкете и мајице. Друго место освојила је екипа домаћина турнира „Слоге“ из Остојићева, док су треће и четврто место заузели чокански и падејски јуниори.

У надметању сениора прво место заузео је већ добро уигран тандем играча из екипе спортска кладионица „Корнер“ који је у финалу победио екипу „Master food“ из Новог Кнежевца резултатом 3:0. Голове за победнике турнира постигли су Золтан Нађ, Небојша Баук и Владан Миловић. У борби за треће место победила је екипа „Крајина форс“ из Остојићева против екипе „Мутније од Дунава“ из Санада резултатом 2:0. Оба гола за екипу из Остојићева постигао је Данијел Булатовић.

Финалној вечери присуствовао је велики број гледалаца и организатори су изузетно поносни успехом турнира. „Задовољни смо одазивом екипа и публике, а посебно бих се захвалио целој управи клуба, као и Месној заједници из Остојићева и Културно – образовном центру из Чоке који су препознали идеју коју смо заговарали, као и нашем медијском спонзору радију Макс“, изјавио је директор ФК „Слога“ Слободан Пилић и додао да је најбитније што је послата једна позитивна слика о селу.

За најбољег играча турнира проглашен је Горан Живковић из екипе „Корнер“, најбољи стрелац био је Золтан Нађ такође из исте екипе, док је за најбољег голмана проглашен Зоран Радин из кнежевачке екипе.



Победничка екипа кладионице „Корнер“ са управом и пријатељима клуба

КОЦ из Чоке био је један од покровитеља турнира који је донирао поклоне за пионирске екипе. Директор КОЦ-а Ласло Корманџош изјавио је да је најбитније улагати у најмлађе учеснике у спорту како би и они једног дана остали на терену и угледали се на друге спортисте. Он се такође осврнуо и на своје пријатељство са покојним Јованом Банов за којег каже да је био прави пример човека који је урадио много за своје село и сваке године успешно окупљао велики број младих спортиста и љубитеља спорта на терену у „Слоги“.

И. Кертес

Санадска обала Тисе „прогледала“

„Удружење спортских риболоваца Тиса 130“ из Санада је, у периоду од 1.6. до 1.7.2013. године, успешно реализовало свој пројекат под називом „Обала Тисе Санад“, за који је добило подршку од БЦИФ-а (Балкански фонд за локалне иницијативе), на основу пријаве на њихов отворени конкурс, поднете крајем 2012. године.

У наведеном периоду дуж обале реке Тисе код Санада, која је била зарасла растињем и прекривена смећем, су у неколико фаза извођени радови, прво тешком механизацијом, а затим ручно, учешћем око 90 добровољаца у неколико радних акција.

Претходно је у априлу, мимо пројекта, уз подршку општинског већа СО Чока и МЗ Санад, у неколико мањих радних акција, такође, у организацији УСР „Тиса 130“ Санад, уз учешће око 30 добровољаца, постављена ветрозаштитна жичана ограда у дужини од 250 метара на дивљој депонији у близини обале реке, ради спречавања наношења лаког смећа ветром на обалу, што се сада, након неколико месеци показало као идеално решење.

Након успешног завршетка свих зацртаних циљева пројекта уз обалу Тисе код Санада, освануо је летњи пут у дужини од око 800 метара, идеалан за пролаз аутомобила, бициклиста и пешака, уз који су према реци очишћена места и постављени дрвени столови са клупама. Сва места са клупама су физички одвојена једна од других и по величини су предвиђена за пикник боравак неколико породица, групе пријатеља, парова и појединаца.

На иницијативу групе младића из Санада, уз подршку УСР „Тиса 130“ Санад, који су обезбедили песак и све потребне ситнице, на импровизованој плажи код Санада освануо је терен за одбојку на песку. Цела плажа је уређена и уз подршку МЗ Санад постављено је метално степениште за улаз у воду.

„Поред вишемесечних обавеза, путовања, личних трошкова, нервирања и на стотине сати рада, поносимо се, као и сваки Санадац који је учествовао у пројекту, својом обалом, својим радом и својим суграђанима“ – наводе носиоци пројекта испред УСР „Тиса 130“ Санад Олушки Саша и Димитров Драган.

У овим врелим данима ефекат пројекта је очигледан. Сваког дана се на плажи купа и уз обалу борави на десетине посетилаца. Све је више приметан долазак посетилаца са стране, тако да се могу видети суботичке, сенћанске, па чак и новосадске таблице.

Д.К.



Rendezetté vált a szanádi Tisza-part

A szanádi Tisza 130 Sporthorgász Egyesület a június 1-jétől július 1-jéig tartó időszakban sikeresen megvalósította a Szanádi Tisza-part nevű projektet, amelyhez a BCIF (helyi kezdeményezéseket támogató balkáni alap) nyújtott pénzügyi támogatást.



Az említett időszakban a gazos, szemetes partszakaszon különféle munkálatokat végeztek, először nehéz gépekkel, majd közel 90 önkéntes részvételével szerveztek munkaakciókat.

Áprilisban a Tisza 130 Egyesület, a községi önkormányzat és a szanádi helyi közösség támogatásával szervezett néhány kisebb akciót, melyeken mintegy 30 önkéntes vett részt. Ekkor az illegális személerakót egy 250 méteres szélfogó drótkerítéssel zárták el, hogy a szél ne hordhassa a szemetet a partra. Ez a megoldás igen sikeresnek bizonyult.

A sikeres munkálatok során megtisztult egy 800 méteres nyári út, amelyen gyalogosan, kerékpárral és autóval is lehet közlekedni. Az út mentén különböző méretű, fából készült asztalok és padok vannak felállítva, ahol családok, baráti társaságok, párok vagy magányosok is piknikezhetnek.

Kialakítottak egy strandröplabdapályát is, és fémből egy lépcsőt készítettek, amin a vízbe lehet menni.

„Többhónapos idegeskedés, utazás, költségek, munka után elégedettek vagyunk, és büszkék a megszületett Tisza-partunkra, az akciókban részt vevő minden szanádira” – mondják a Tisza 130 Egyesület projektvezetői, Oluški Saša és Dimitrov Dragan.

Ezekben a forró napokban mutatkozik meg, hogy mennyire jó ötlet volt ez a projekt, hiszen egyre többen (és nem csak a helybeliek) keresik fel ezt a partszakaszt. Feltűnnek itt olyan autók is, melyeken zentai, szabadkai, sőt újvidéki regisztrációs tábla van.

Д.К.